

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

20. ČÍSLO / XXIX. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

23. KVĚTNA 2021

Z obsahu:

**Modlit se
ve společenství svatých**
Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 7. dubna 2021,
knihovna Apoštolského
paláce v Římě
- strana 2 -

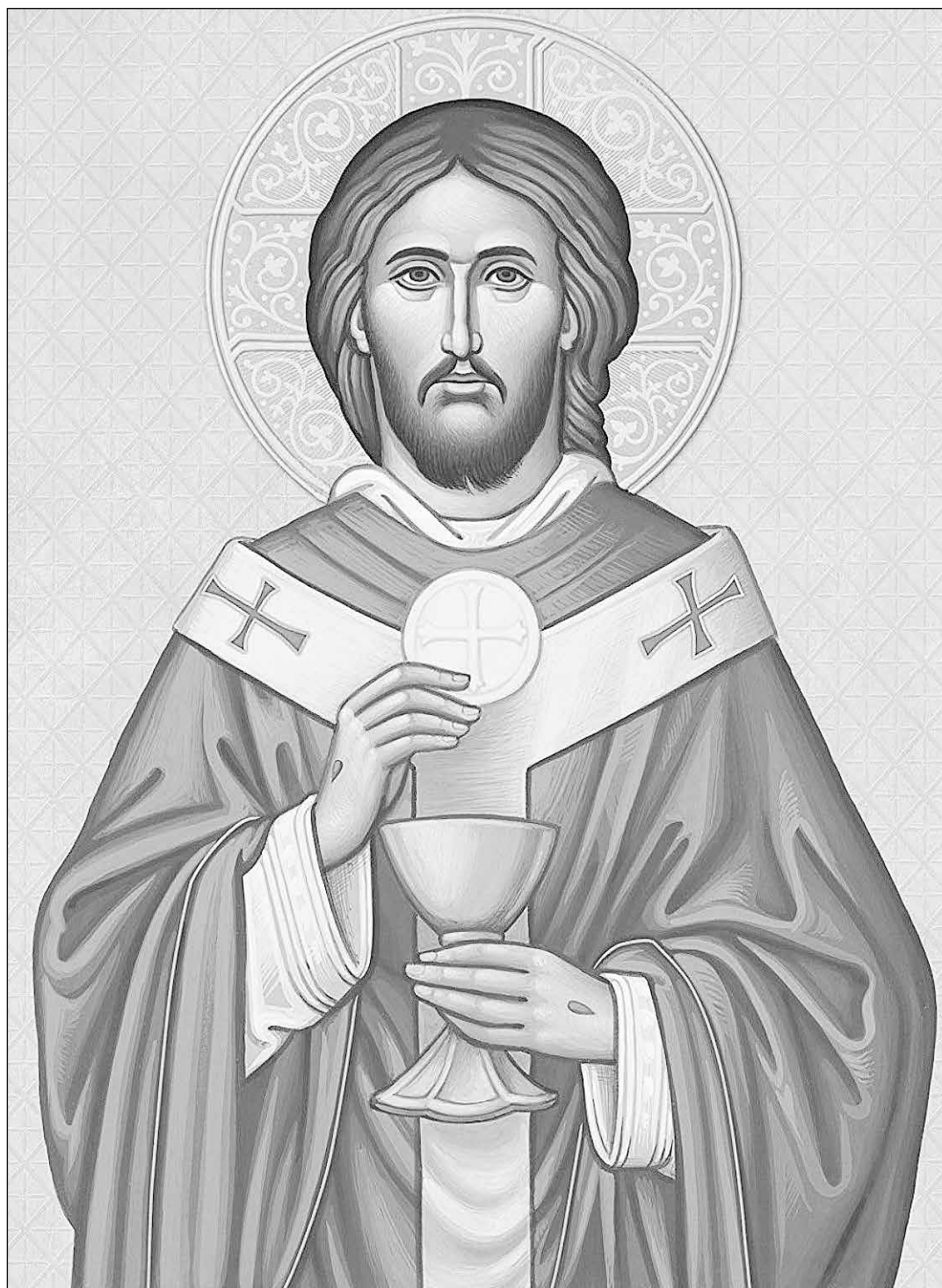
**Blahoslavený
P. Josef Kowalski**
Libor Rösner
- strana 4 -

**Z duchovního pokladu
Alice Lenczewské (53)**
- strana 6 -

Dary Ducha Svatého
P. Luis de la Puente SJ
- strana 8 -

**Opravdový křesťan
má napodobovat Krista**
Mons. dr. Athanasius
Schneider, O.R.C.
- strana 10 -

Nebezpečné karty tarotu
Małgorzata Sołtyk
- strana 12 -

Modlit se ve společenství svatých

Katecheze papeže Františka při generální audienci
7. dubna 2021, knihovna Apoštolského paláce v Římě

(Žid 12,1-2)

Dobrý den, drazí bratři a sestry!

Dnes bych se chtěl zastavit u spojitosti mezi modlitbou a společenstvím svatých. Když se totiž modlíme, nikdy tak nečiníme sami: ačkoli si to neuvědomujeme, jsme ponořeni do majestátního toku přímluv, který nám předchází a po nás nadále pokračuje. Je to skutečně majestátní tok.

V modlitbách, které nacházíme v Bibli a které často zaznívají během liturgie, se uchovaly stopy dávných příběhů, zázračných osvobození, smutných exilů a deportací, pohnutých návratů, chval, které vytryskly při pohledu na krásu stvoření... A tak se tyto hlasy předávají z pokolení na pokolení, v trvalé provázanosti mezi osobní zkušeností a prožitkem národa a lidstva, k nimž náležíme. Nikdo se nemůže

oddělit od vlastních dějin a historie svého národa, ve svých návycích a také v modlitbě si neseme toto dědictví. V modlitbě chval, zejména v té, která rozkvétá v srdci maličkých a pokorných, se ozývá něco ze zpěvu Magnificat, s nímž se Maria obrátila k Bohu před svou příbuznou Alžbětou, či ze zvolání starého Simeona, který vzal do náručí dítě Ježíše a pravil: „Nyní můžеш, Pane, propustit svého služebníka podle svého slova v pokoji.“ (Lk 2,29)

Modlitby, které jsou dobré, ustavičně pronikají dál a šíří se, jako každé dobro, ať již s pomocí sociálních sítí či nikoli, ať již z nemocničních pokojů, slavnostních okamžiků anebo chvil tichého utrpení...

Pokračování na str. 7

Křesťan je „druhý Kristus“ (str. 10-11) – toto označení pochází od sv. Cypriána z Kartága, který říkal: „Tím, čím je Kristus, tím se staneme my křesťané tehdy, když budeme Krista napodobovat.“ A to je v podstatě životní program člověka, který uvěřil v Ježíše Krista. Jak však tento celoživotní program správně vyplnit? Odpověď nám nabízí svátky tohoto týdne. Neodmyslitelně nás totiž na této cestě provází: Duch Svatý, Panna Maria a Ježíš Kristus v osobách svých služebníků – kněží.

O působení Ducha Svatého a jeho darech (str. 8-10) toho víme dost. Ale přece: Jak často na něho zapomináme... A to i přesto, že je to on, kdo otevírá naše srdce působení Boží milosti; kdo se za nás u Boha přimlouvá svým sténáním, (srov. Řím 8,27) když nevíme, zač se modlit; kdo nám ukazuje správné východisko z různých životních situací... Čím to tedy je, že se častokrát obracíme o pomoc někde jinde než k jedné z Osob Nejsvětější Trojice? Způsobuje to naše pycha. Jak? Člověk je totiž rád, když si o všem může rozhodovat sám a když ví dopředu, co ho může v životě potkat, a sám si načrtne plán cesty, jak dojde k vytouženému cíli. A tak než by se jednoduše odevzdal do rukou Božích, složitě shromažďuje moudrosti lidské, aby si z nich vytvořil vlastní, přizpůsobený obraz situace, budoucnosti. To však není správný postoj pravého Ježíšova učedníka! Vždyť sám Ježíš byl poslušný vůli svého Otce.

Editorial

A má-li křesťan být „druhým Kristem“, jak může hledat pomoc jinde než u Trojediného Boha? A navíc, žel i mezi křesťany dochází k takovým extrémům, že se otevírají působení démonických sil, např. skrze karty tarotu či jiné spiritistické a ezoterické prostředky. (str. 12-13) Je třeba vyvarovat se pokušení vstoupit na půdu démonů, neboť jejich utajovaná svazující moc nad člověkem nikdy nevede k Bohu, ani k trvalému štěstí, ba ani k vnitřnímu pokoji, jak lidé přirozeně touží – a to i přesto, že zdánlivě nabízejí člověku „útěchu“ v tom, že pozná svůj osud. Naopak, jsou – zpočátku nenápadnými – ničiteli všeho dobrého, co v člověku je a k čemu může skrze Boží milost v životě směřovat. Buďme v tomto bdělí a nebojme se varovat své bližní, pokud mají tendence utíkat se do světa démonů! A modleme se za ně...

Panna Maria, Matka Církve – tak slavíme v pondělí tu, která bděla na modlitbách s apoštoly ve večeřadle, když na ně sestoupil Duch Svatý, a stála tak u zrodu Ježíšovy Církve. Jak by mohla být nepřítomna v takovém okamžiku ta, již dal její Syn na kříži za Matku všem lidem? Ta, jež je nejlepší učitelkou jednomyslné modlitby, protože sama se ve své nejpokornější modlitbě sjednotila s Boží vůlí? (str. 3) Ta, kterou Otec obdařil plnos-

tí svého Ducha a z jejíhož lůna dal vzejít svému Synu? Podívejme se znovu v tichosti srdce do večeřadla a pozorně rozjímáme každý detail jeho scény. Možná budeme překvapeni, co všechno nám až dosud uniklo...

Nejvyšší a věčný kněz Ježíš Kristus – velké tajemství katolické víry a svátek, který připadá na čtvrtek. Také svátek všech kněží, kteří by však bez živého Ježíše neznamenali vůbec nic. Ale stejně tak by bez kněží nebyl možný duchovní život katolíků, protože by nemohli čerpat sílu z Ježíšových svátostí. Důležité je pak vědět to, co zdůrazňuje Ježíš Alici Lenczewské (str. 6-7): Nechodíme na Nejsvětější oběť mše svaté kvůli knězi, ale jenom kvůli Ježíši – pro jeho zpřítomněnou kalvárskou Oběť a pro přijetí jeho Těla v Přijímání. A má-li snad někdo pochybnost o tom, co a jak kněz při mši svaté koná (nelze však tolerovat žádnou blasfemii), nechť sám, jak jen může, miluje a vynahrazuje nedostatek lásky u toho, který se dotýká Ježíšova Těla a pije jeho Krev...

Je již mnoho těch, kdo nás na cestě víry předešli. Vynikají mezi nimi zvláště ti, kdo byli a jsou i dnes pro svoji víru pronásledováni – za ty v Číně se zvláště modlíme ve stejný den, kdy uctíváme Matku Církve. I v tom se můžeme připojit k Ježíši – když budeme trpět spolu s těmi, kdo trpí pro jeho jméno. A modleme se za ně i ve společenství Panny Marie a svatých.

Daniel Dehner

Příprava na dnešní setkání s Pánem je současně přípravou na přijetí jeho největšího daru. Svou přípravu máš vykonat nikoliv sám u sebe, ale ve Večeřadle, a zde vyhledej Pannu Marii. Ona jediná sem nevstoupila proto, aby zde prožila své rozhodující obrácení, ale aby prosila svého Syna za ty, kteří se shromáždili kolem ní k *jednomyslné modlitbě*⁽¹⁾. Vyprošuje přítomným příchod svého Snoubence a sama se chystá na své druhé početí. Tak jako počala před lety jeho působením lidské tělo Božího Syna, tak nyní má v jeho síle počít jeho duchovní mystické tělo, jehož údy budou všichni věřící.

Celé společenství tu přebývá za zavřenými dveřmi, ale důvodem již není strach před židy⁽²⁾, nýbrž dobrovolně přijatá samota, která je nejvhodnějším prostředím pro opravdovou duchovní obnovu. Chceš-li připravit své srdce na přijetí darů, které ti Ježíš sešle, neváhej také zavřít na čas dveře přede vším, čím tě zahrnují každodenní starosti a okolní svět. V této odloučenosti se uč v Mariině společnosti *jednomyslné modlitbě*. Je to modlitba těch, které spojila vzájemná láska. Společné modlitbě těch, kteří se milují, Otec neodolá. Bylo to zde na tomto místě před dvěma měsíci, kdy nás Ježíš učil, abychom se modlili v *jeho jménu*⁽³⁾. Prosit jeho jménem znamená prosit na jeho místě, prosit v úplné shodě s ním za to, oč prosí on. Nerozhoduje zde tedy, co se líbí tobě, tvoje touhy, tvoje přání, ale úplná shoda s jeho vůlí. Nevnímej to tak, jako by tím Ježíš omezoval tvou svobodu. Ježíš chce pozvednout tvou modlitbu ze soukromé bezvýznamnosti k prvořadě důležitosti a spojit tě se svou nejvznešenější velebnějšou modlitbou, *aby všichni byli jedno*⁽⁴⁾, aby neviděli sebe a své tužby, ale především potřeby a nejvyšší dobro všech ostatních.

Panna Maria je nejlepší učitelkou takové *jednomyslné modlitby*. Již na samém počátku svého spásonosného poslání se ve své nejpokornější modlitbě dokonale sjednotila s Boží vůlí a Otec jí už tehdy seslal *plnost svého Ducha*, protože nehledala své vlastní uspokojení, ale blaho ce-

lého lidského rodu. Tak Duch Svatý v ni učinil *velké věci pro všechna pokolení, pro všechny, kdo se ho bojí, povýšil ponížené, hladové nasýtil dobrými věcmi a rozpomenul se na své milosrdenství*⁽⁵⁾.

Maria tě tak učí, jak se připravit, abys mohl *přinášet užitek, aby tento užitek byl trvalý*⁽⁶⁾. Když budeš ochoten zapomenout na sebe a souhlasit bezvýhradně jako ona, aby se *ti stalo podle jeho slova, můžeš být zapojen do té nejužitečnější a nejplodnější činnosti*, do jeho velkého díla obnovy a spásy světa, které právě odtud za chvíli vzejde. Duch zde bude rozdělovat své dary, které *jsou jednotlivcům dány proto, aby mohli být užiteční*.

Ozval se hukot a naplnil celý dům. Moudrý vítr a ohnivý jazyky jsou mimořádná znamení, jimiž Duch Boží provází svůj jedinečný zázračný příchod. Sestupuje podle Ježíšova zaslíbení, aby dokončil rozhodující obrat, potřebný k tomu, aby se Kristovi učedníci mohli stát svědky, hlasateli a budovateli pravého Božího království. Pokloň se v nejhlubší účtě Nejsvětější Trojici a děkuj z celého srdce Otci za dar jeho Svatého Ducha; děkuj Synu, že tak věrně plní své sliby; děkuj i Duchu Posvětili, že přichází, aby skrze svou Církev obnovoval *tvářnost země*⁽⁷⁾. Tato obnova začíná u Ježíšových učedníků. To, čeho u nich nedosáhl Božský Mistr ani za tři léta svého trvalého osobního styku s nimi, to nyní v okamžiku dokonává ve *křtu ohněm*⁽⁸⁾ Božský Utěšitel. Umi využít jak trpělivé shovívavosti, tak i mimořádných zásahů a náhlé proměny, aby dosáhl svých spásných cílů. Dej se mu zcela k dispozici a nechej se vést tím, na něhož se můžeš za všech okolností plně spolehnout.

Božský hukot nenaplnil jen dům, ale celé okolí. Duch již vyvádí apoštoly, aby zahájili Boží žně, které si tak pečlivě připravil. Vyjdi s nimi ven, abys viděl ty velké zástupy *zbožných židů ze všech možných národů*, které Duch Boží svedl na toto požehnané místo, aby mohli uslyšet *radostnou zvěst*. Jak brzy zviš, postaral se Utěšitel také o to, aby všichni mohli správně rozumět tomu slovu, které jim má být oznámeno. Vzpomeň si na Pánovo zaslíbení: *Ty, kdo uvěří, budou provázet tato*

Liturgická čtení

1. čtení - Sk 2,1-11

Nastal den Letnic a všichni byli společně pohromadě. Najednou se ozval z nebe hukot, jako když se přizene silný vítr, a naplnil celý dům, kde se zdržovali. A ukázaly se jim jazyky jako z ohně, rozdělily se a nad každým z nich se usadil jeden. Všichni byli naplněni Duchem Svatým a začali mluvit cizími jazyky, jak jim Duch vnukal, aby promlouvali. V Jeruzalémě bydleli zbožní židé ze všech možných národů pod nebem. Když se ten zvuk ozval, hodně lidí se sběhlo a byli ohromeni, protože každý z nich je slyšel, jak mluví jeho vlastní řečí. Žasli, divili se a říkali:

„Ti, co tak mluví, nejsou to všichni Galilejci? Jak to tedy, že každý z nás slyší

Pokračování na str. 5

znamení: v mém jménu budou vyhánět zlé duchy, budou mluvit novými jazyky.⁽⁹⁾ Apoštolové se již na všechno rozpomenuli a nijak se nediví, ale s úplnou samozřejmostí využívají darů, *kteří jim byly dány, aby mohli být užiteční*. Tytam jsou malicherné starosti o to, kdo bude sedět po pravici či po levici. Boží království má zcela jinou podobu. Začíná vyrůstat jako *jedno tělo, když nás tentýž Duch všechny dovedl ke křtu a všichni jsme v hojnosti přijali stejného Ducha*.

Vrať se do večeřadla. Zůstala zde jen Maria, aby se tak všeho toho, co se nyní odehrává před tváří Jeruzaléma, účastnila v tichosti svou vroucí modlitbou díky a chvály. Boží dílo potřebuje nejen své dělníky, ale i pokorné prosebníky. Oslavuj spolu s ní věčného Krále: *Veleb, má duše, Pána! Hospodine, můj Bože, jsi nadmíru veliký. Jak četná jsou tvá díla! Sesílaš svého Ducha a obnovuješ tvář země. Necht' věčně trvá tvá sláva! Má radost bude v Hospodinu.*⁽¹⁰⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

- ⁽¹⁾ srov. Sk 1,14; ⁽²⁾ srov. Jan 20,19; ⁽³⁾ srov. Jan 14,14; 15,16; ⁽⁴⁾ Jan 17,22; ⁽⁵⁾ srov. Lk 1,46-55; ⁽⁶⁾ Jan 15,16; ⁽⁷⁾ srov. Ž 104,30; ⁽⁸⁾ srov. Lk 3,16; ⁽⁹⁾ Mk 16,17; ⁽¹⁰⁾ z Žalmu 104.

Blahoslavený P. Josef Kowalski

„Ó můj milovaný Ježíši, dej mi pevnou, vytrvalou a silnou vůli, abych dokázal dostát svým svatým předsevzetím a dosáhl ideálu svatosti, jaký jsem si vytyčil. JÁ MÁM A MUSÍM BÝT SVATÝM,“ zaznamenal si v 19 letech do svého deníku. Poslední slova napsal velkými literami, aby tak zdůraznil naléhavost svého předsevzetí. A ještě něco si tam napsal velkými písmeny: „TRPĚT A BÝT POHRDÁN.“ Vše se mu splnilo...

Narodil se 13. dubna 1911 v obci Siedliska nedaleko Rzeszowa. Na přání rodičů se po základní škole přihlásil do salesiánské oratoře Dona Boska v Osvětimi, kde patřil k nejlepším chovancům. Otcové salesiáni stejně jako rodiče proto uvítali, když po pěti letech v oratoři vstoupil do řádového semináře v Czerwińsku. V roce 1928 složil časné sliby, o šest let později pak sliby věčné, načež zahájil studium teologie. A od 29. května 1934 měli salesiáni o jednoho kněze navíc...

Otec Josef Kowalski byl od samého počátku svého působení knězem horlivým. Navázal tak na svou horlivost bohoslovce a studenta, která ho zdobila během dospívání a zrání, přičemž po svěcení své odhodlání ještě znásobil. Stejně jako svou eucharistickou úctu a lásku k Panně Marii. Umisťovací dekret ho poslal do Krakova, kde plnil roli provinciálova sekretáře a zároveň se angažoval v pastorační práci chlapců a dospívajících mladých mužů při farnosti sv. Stanislava Kostky.

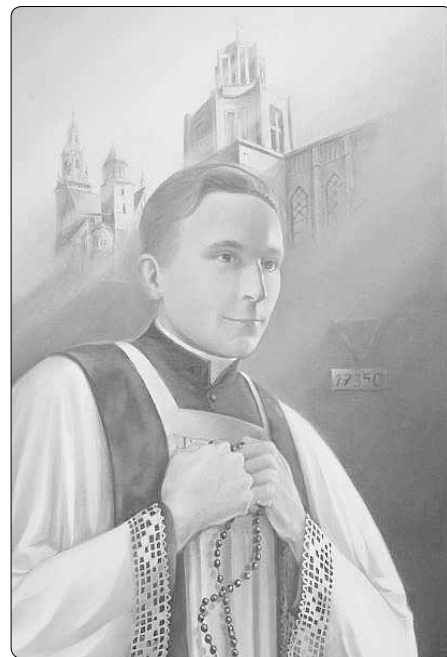
Úspěchy salesiánů byly natolik zřetelné, že začaly brzy vadit německým okupantům, kteří v roce 1939 obsadili domovinu otce Josefa. Nejjednodušší řešení v omezení jejich činnosti našli v pozatýkáni členů perfektně fungující komunity. Svůj záměr provedli 23. května 1941, kdy přesně ve 20.00 hodin vtrhli do kláštera a odvěkli z něj 12 synů Dona Boska.

Měsíc je pak drželi v nechvalně známém vězení v ulici Montelupich, kde je podrobovali permanentnímu bití. Přestože z nich nevymlátili doznání k údajné nedovolené politické činnosti, v poutech je 26. června převezli s dalšími vězni do koncentračního tábora v Osvětimi. Většina oněch vězňů byli Židé, ty den po příjezdu do koncentračního tábora před očima všech hromadně a brutálně zavraždili. S nimi i čtyři sale-

siánské kněze, kteří do Osvětimi přijeli spolu s otcem Kowalským, nyní již vězněm č. 17350.

Ten o dva dny později napsal svým rodičům: *„Nemějte o mne strach, jsem v rukou Božích.“* Ani za ostatními dráty neochablo jeho nasazení pro dobrou věc, a tak navzdory přísným zákazům uděloval rozhřešení umírajícím, což ho stálo nejen surový výprask. Pomáhal, kde se dalo, většinou pozvedával na duchu ty, kteří ztráceli všechnu naději a kteří se těžce vyrovnávali s orotelem smrti. *„V táboře smrti není Bůh, říkali kápoové. Otec Josef v něm navzdory tomu Boha spoluvězněm přinášel,“* vzpomínal na jeho heroické počínání jeden z přeživších spoluvězňů. Apoštolát rodáka za Siedlisek se nepřerušil ani v kouři vycházejícím ze spálených těl. Neztrácel důvěru v Hospodina, ani zápal pro jeho dílo, díky čemuž dodával ostatním aspoň špetku světla v děsivých podmínkách tábora smrti. I proto si zachovával svou lidskou důstojnost, kterou mu nikdo z bachařů nemohl vzít.

Tajně sloužil mše svaté, po nichž pak v papírcích roznášel Eucharistii, organizoval tajné modlitební skupinky, účastnil se jakožto velký ctitel Matky Boží mariánských pobožností a sám je organizoval, čímž víceméně převzal štafetu po sv. Maxmiliánu Kolbem, jenž byl měsíc po Josefově příjezdu do tábora uvržen do bun-

Blahoslavený Josef Kowalski

kru smrti. Mohl se přesvědčit, jak velké a obdivuhodné dílo sv. Maxmilián ke cti Neposkvrněné vykonal.

Po roce stráveném v Osvětimi měl být otec Kowalski spolu s šedesáti dalšími duchovními převezzen do Dachau. Leč neodjel tam.

Když vycházel ze sprch, všiml si jeden z nejhorších sadistů v táboře jménem Palitzsch, že něco drží v ruce. Prikázal mu, aby dlaň otevřel, avšak otec Josef neuposlechl. Udeřil ho proto do ruky a z ní vypadl na kolena zhotovený růženec. *„Dupni na něj!“* poručil mu. Otec Josef to však učinit odmítl. Esesák ho proto nejprve ztloukl a vyřadil z transportu do Dachau. Místo toho jej poslal do plynové komory, ale na poslední chvíli své rozhodnutí změnil a zařadil ho do trestného oddílu.

V něm se na kněze dozorcí i kápoové příslušující dozorcům speciálně zaměřili. Otec Kowalski zakusil mimořádně tvrdou šikanu a schytnal nepočítaně ran. A potom nadešel 3. červenec 1942, poslední den života mladého salesiána.

V ten den ho dozorcí pro své potěšení svrhli z náspu do bahnitě břečky na dně doliny. Když se potom vysoukal nahoru, celý obalený bahnem a marastem, dostrkali ho k obřímú sudu, na který mu prikázali stoupnout a kázat z něj. Otec

Josef však místo kázání pro pobavení sadismem opilý kápo a dozorců poklekl a začal se modlit *Otče náš*, potom *Zdrávas, Maria, Pod ochranu tvou a Zdrávas, Královno*. Dojem, jakým na všechny přihlížející učinil, byl nepopsatelný.

Jako první se vzpamatoval kápo Karol Langenhagen. Strhl nebohého kněze ze sudu na zem, surově ho zkopal, načež ho poslal k ostatním vězňům do práce. Otec Josef ještě zvládl dokončit směnu. Potom se s pomocí ostatních nějak dostal na svou pryčnu, kde se oddal modlitbě. Přerval mu ji až večerní nástup, po němž už opět na pryčně odříkával modlitby k Nejsvětějšímu. Po chvílce vyzval Zygmunta Kolankowského, se kterým těsnou pryčnu sdílel: „*Poklekni a modli se se mnou za ty, kteří nás pronásledují.*“

Krátce poté vstoupil do baráku obávaný kápo Mitas. Jeho úkolem bylo vyvolávat vězně určené do plynu. Všechny se zmocnil obrovský strach, že zazní právě jejich jméno. Mitas vyvolával ostrým tónem, proti němuž nebylo odvolání.

Tento večer 3. července 1942 však žádá jména nevyvolával, ale mlčky procházel uličkami mezi pryčnami vězňů třesoucích se hrůzou. Náhle se zastavil u té, na níž se otec Josef Kowalski modlil růžencem. K úžasu všech ale jeho jméno nevyšťekl a nedoprovodil svůj rozkaz úderem obušku, ale mírným hlasem řekl: „*Vstaňte, prosím, a pojďte se mnou.*“

LETNICE

„Smíte dnes oslavovat Letnice. Jak jste na to připraveni? Cožpak tak velký a zvláštní Den milosti nepotřebuje zvláštní a vynikající naladění a přípravu vašeho ducha a vaší duše?“

Vyjděte tedy ze shonu všedního provozu a z přemíry starostí a zátěže.

Uklidněte tělo a duši a postavte žíznicí a oslabené nádoby vašeho ducha přede mnou, abych je naplnil jako kdysi ony džbány na svatbě v Káně.

Proste o to, abych je naplnil a aby Duch Svätý obnovil posvěcující milost vašeho křtu. Rozpřáhněte svoje ruce a svoji duši před ním v milující touze.

Pak vás také uchopí jeho tvůrčí síla v bouřlivém lijáku a jeho proměňující a posvěcující plnost milostí.

Jako mohutný oheň lásku ve vás zažehne a znovu si uvědomíte, jaké nezměrné bohatství bylo do vás vlito milostí svätého křtu a biřmování. A budete jásat v radosti letničního požehnání a budete ho prosit za všechny, kteří stejně jako vy, tak velmi po něm touží.“

*Sestra Františka Marie od Ukřižované Lásky
(Z-sks- 11/2014 přeložil -mp-)*

Otec Josef věděl, že jeho život se blíží ke svému konci. Spoluvězni Zygmunta Kolankowského věnoval skývu chleba, kterou dostal v rámci denního přidělu, se slovy: „*Vezmi si ho, já ho už nebudu potřebovat.*“ Před opuštěním baráku promluvil ještě ke všem: „*Modlete se za mne i za mé nepřátele.*“ A vykročil ven, aniž by na něm kdokoli pozoroval sebemenší stín strachu, ale jen smíření se s osudem a pokojně sebeodevzdání do rukou Stvořitelových.

Otec Josef neměl v onu noc ze 3. na 4. července lehkou smrt. Jeho trýznitelé

se na něm ve snaze co nejvíce ho ponížít a zbavit ho zbytků lidské důstojnosti vyřadili obludným způsobem. Zbitého jej nakonec utopili ve fekáliích... Avšak zbožný salesián si důstojnost uchoval do posledních okamžiků svého pozemského života. A také víru, naději a lásku.

Dne 13. června 1999 jej Jan Pavel II. ve Varšavě spolu se 108 dalšími mučedníky, kteří položili život pro Krista během II. světové války, prohlásil za blahoslaveného. Církev svatá si jej připomíná 4. července, salesiánská rodina pak 29. května.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

svou mateřtinu? My Parthové, Médoové, Elamité, obyvatelé Mezopotámie, Judska a Kappadokie, Pontu a Asie, Frýgie a Pamfýlie, Egypta a libyjského kraje u Kyrény, my, kteří jsme připutovali z Říma, židé i proselyt, Kréťané i Arabové: slyšíme, jak našimi jazyky hlásají velké Boží skutky.“

2. čtení - Gal 5,16-25

Žijte duchovně, a nepropadnete žádostem těla. Tělo totiž touží proti duchu, a duch zase proti tělu. Mezi nimi je vzájemný odpor, takže neděláte, co byste chtěli. Jestliže se však necháváte vést Duchem, nejste už pod Zákonem.

K jakým skutkům vede tělo, je všeobecně známo. Je to: smilstvo, nečistota, chlípnost, modloslužba, čarodějnictví, nepřátelství, sváry, žárlivost, hněvy, ctižádnost, nesvornost, stranicství, závist, opilství, hýření a jiné takové věci. Řekl jsem vám to už dříve a říkám to ještě jednou: lidé, kteří takovéto věci dělají, nebudou mít podíl v Božím království. Ale ovocem Ducha je láska, radost, pokoj, shovívavost, vřidnost, dobrot, věrnost, tichost, zdrženlivost. Proti takovým věcem se nestaví žádný zákon. Ti, kdo náležejí Kristu Ježíši, ukřižovali svoje tělo i s jeho vášněmi a žádostmi. Protože Duch je naším životem, podle Ducha také jednejme!

Evangelium - Jan 15,26-27; 16,12-15

Ježíš řekl svým učedníkům: „Až přijde Přímluvce, kterého vám pošlu od Otce, Duch pravdy, který vychází od Otce, ten vydá o mně svědectví. Vy také vydávejte svědectví, protože jste se mnou od začátku.“

Měl bych vám ještě mnoho jiného říci, ale teď byste to nemohli snést. Ale až přijde on, Duch pravdy, uvede vás do celé pravdy. On totiž nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit to, co uslyší, a oznámí vám, co má přijít. On mě oslaví, protože z mého vezme a vám to oznámí. Všechno, co má Otec, je moje; proto jsem řekl, že z mého vezme a vám to oznámí.“

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (53)

Místa v textu označená „†“ jsou slova Ježíšova, místa označená „•“ jsou slova Matky Boží, andělů, svatých či duší v očistci. Biblické texty jsou vždy od Ježíše po Alicině modlitbě a prosbě o slovo v duchu tzv. náhodného otevření.

Oproti předcházejícímu „Świadectwo“ Alice ve „Słowo pouczenia“ neoznačila každou Ježíšovu výpověď křížkem a svoji polopauzou, učinila to pouze částečně. Zachováváme autentický zápis mystičky.

Úterý 20. 2. 1990, 12:45 h.

– Včera jsem se dozvěděla o konfliktu mezi dvěma kněžími. Dnes jsem byla na Mši Svaté v katedrále v 7:30 hod.

Dotkla se mě čtení:

Jak 4,1–10; Ž 55; Mk 9,30–37

Před polednem jsem šla do kostela pallotinů⁽¹⁾, modlit se za ty znesvářené lidi. Kostel byl prázdný a tichý.

Vnímala jsem slova:

„Dbej, abys v boji na svou obranu neměl ďábla za spojence.“

– Zároveň tu bylo poznání výjevem:

Dvě bojující postavy a uprostřed mezi nimi Kristus oddělující je Sebou.

Údery určené protivníkovi bijí Krista a On je bitý oběma.

Kolem jako diváci vyjí a vyskakují ze samé radosti postavy satanů.

Dále plačící Matka Boží s tváří zakrytou dlaněmi. Ještě dále v hrůze ztuhlí andělé a svatí.

– Velmi jsem trpěla, vidouc to. Prošla jsem Pána, žadonila za odpuštění a za to, aby se ti bojující vzpamatovali. Slibovala jsem Pánu, že při první Mši Svaté za ně přinesu oběť, a bylo mi líto, že to bude teprve zítra. Chtěla jsem za oba přijmout Ježíše ve Svatém Přijímání.

Když jsem tak setrvala v bolesti a v modlitbě v prázdném chrámu, nečekaně připravili oltář ke Mši Svaté.

Vyšel jeden muž, zaujal místo v první lavici, a kněz ve zlatém ornátu. Měl na pravé ruce zlatý prsten a sloužil Kristovu oběť v latině. Když nadešla chvíle Svatého Přijímání, kněz rozlámal druhou polovinu Kněžské Hostie z oltáře na tři části, z nichž mi podal dvě současně.

Po chvíli byl kostel opět prázdný a v něm jenom já s Pánem Ježíšem, udivená zázrakem Jeho lásky.

Čtvrtek 22. 3. 1990, 6:50 h.

Ať tě nezajímá kněz, který vykonává Mou Oběť. Nepozoruj ho, nehodnoť.

Nevybírej si Oběť, kterou koná kněz tebou oblíbený. Nechod tam kvůli němu.

Přicházej jenom kvůli Mně – pro vykonání daru ze sebe na oltáři a přijetí Mého daru v Přijímání.

Svým srdcem a duší si Mne všímej: Mé svatosti, Mé Lásky i Mé bolesti. Miluj a nahrazuj tím vroucněji, když pocituješ Moji bolest vzrostlou kvůli nedbalému provádění Mé Oběti. Miluj a vynahrazuj nedostatek lásky u toho, který se dotýká Mého Těla a pije Moji Krev.

Nehodnoť! Nesrovnávej!

Utiš slzami svého srdce Moji bolest a zahrň milosrdnou láskou své duše Mého syna, který Mě zraňuje. Ať hoří tvé srdce a ať mlčí tvá ústa.

A pros, vroucně pros ve zkroušenosti, abych odpustil, protože on neví, co činí, když ve svém srdci v rozptýlení a nedbalosti koná Moji Oběť. Omlouvej se za sebe i za své bratry a nahrazuj Mé utrpení ve vás. Mé dítě, buď Mi Magdalénou, Janem i Moji Matkou, když vydávám Mé Tělo a Moji Krev za váš život. Za vaše zmrtvýchvstání.

Středa 25. 4. 1990, 22:30 h.

– Během Mše Svaté po vnější stěně kalicha skanula slza – po proměnění, tedy před pozdvížením kalicha.

Nevím, co to znamená.

Všechno na oltářním stole bylo živé, jakoby se hýbající a vyzařující vně chvěním světél.

Uslýšela jsem slova:

Na oltáři eucharistickém se během Obětování koncentruje energie – síla tvořící a udržující život milionů bytostí. Před lidským okem skrytá Má svatá síla. Skrytá, aby dala možnost zásluhy viry a důvěry.

Blahoslavení, kteří nevidí, a věří.⁽²⁾ Kterí necítí, a jsou plni vděčnosti a velebení, kteří nepoznávají, a touží milovat celým svým lidským srdcem.

Blahoslavení jsou, kteří, ačkoliv v temnosti víry, jsou plni světla a rozsévají je navenek. Blahoslavení, kteří nevnímají, a přece vidí.

V mém kalichu není jen Moje Krev – jsou v něm též Matčiny slzy a slzy všech těch, kteří se obětují spolu se Mnou a pijí z Mého Kalicha Oběti Zadostiučinění.

„Ať je mezi vámi takové smýšlení jako v Kristu Ježíši.“ (Flp 2,5)

Byla to také Moje slza nad světem směřujícím k sebezničení. Volám a pláču v milionech srdci Mých dětí:

Pomozte svým bratrům vrátit se do života. Pomozte svými slzami otřít Moje slzy i slzy Mé Matky – Královny světa.

Čtvrtek 12. 7. 1990, 6:50 h.

Přijetí Mých darů zde na zemi vyžaduje odříkání se⁽³⁾ všeho toho, co se pojí s hříchem vzpoury proti svému Tvůrci. Co se staví proti podřízenosti. Nedomnívej se, že kdokoliv si v sobě vypracoval svatost. Ovšem, mnoho jich usilovalo a cvičilo se v morálních skutcích a ve ctnostech, aby dosáhli svatosti. Pokud to dělali z lásky ke Mně a byli milosrdní vůči svým bratrům, dosáhli jí, poněvadž Já jsem měl otevřené dveře jejich duší a mohl jsem v nich budovat svatost.

Pokud však někdo touží být svatý, aby uspokojil svou touhu panovat nad druhými – vedu ho ke svatosti pokořujícím očišťováním. Skrze bolesti a těžkosti, které jsou nutné pro vytvoření pokory a prostoty v něm a milosrdného pohledu na spolubratry. Jestliže mu stačí sebezápór, aby to přijal, dosahuje toho, k čemu byl povolán. Tehdy mohu naplnit jeho duši čistou láskou.

Já buduji svatost každý den, tvořím další situace zpracovávající duši, aby byla stále více otevřená k přijetí Mých darů a aby byla otevřená pro bližní a dělila se s nimi o Mé dary. Skrze duši tehdy plyne nepřestávající proud milosti, po kterém

se ona vznáší do nebe a po kterém ne-
be sestupuje na zem, aby obklopilo jiné.

Ne 29. 7. 1990, 10:20 h.

Nepodléhej iluzi, že milovat znamená
být blízko, obdarovávat sebou i materiální-
mi věcmi, zbavovat každodenních těžkos-
tí a lichořit. Takto chápaná láska přináší
nespravedlnost, poněvadž obelhává i tebe,
i druhé, a znemožňuje přístup k věčným
duchovním bohatstvím, jaká Já mám pro
každého a kterých musí každý dosáhnout
cestou odříkání, modlitby a oběti v takové
těžkosti každodenního žití, jaká je jeho
údělem. A v tom je třeba pomáhat, pro-
tože láska, to je pomoc na cestě ke spá-
se a ke svatosti, a ne hledání uspokojení
v dočasném životě.

Modlit se ve společenství svatých

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

Bolest každého je bolestí všech, a štěstí
jednoho člověka se přelévá do duše dru-
hých. Bolest a štěstí, celé příběhy, které se
stávají dějinami vlastního života. Prožívá-
me je za užití vlastních slov, avšak zakou-
šíme totéž. Modlitby se neustále obrozují:
pokaždé, když sepneme ruce a otevřeme
srdce Bohu, ocitneme se ve společenství
anonymních i uznaných světců, kteří se
s námi modlí a přimlouvají se za nás ja-
ko starší bratři a sestry procházející naším
lidským dobrodružstvím. V církvi neexis-
tuje zármutek, který by zůstal osamocen,
slza, která by upadla v zapomnění, proto-
že vše dýchá a podílí se na společné milos-
ti. Nikoli náhodou se dříve pochovávalo
v zahradě kolem starobyklých kostelů, ja-
ko by se tím chtělo vyjádřit, že na každé
Eucharistii se nějak účastní zástup těch,
kteří nás předešli. Jsou v něm naši rodi-
če a prarodiče, kmotři a kmotry, kateche-
ti a další vychovatelé... Je to ona předáva-
ná, přenášená víra, kterou jsme obdrželi
a s níž jsme přijali také modlitbu.

Světcí jsou dosud zde, nevzdálili se
od nás a jejich zpodobnění v kostelech
vyvolávají představu onoho „množství
těch, kteří se na nás dívají“ (Žid 12,1),
jak jsme slyšeli na začátku ve čtení z lis-
tu Židům. Jsou to svědci, kterým se sa-
mozřejmě neklaníme, nýbrž uctíváme je,
a kteří tisícovými různými způsoby odka-

Takovou lásku jsem ukázal Mým živo-
tem a ukázala ji Maria. Tak vypadá čís-
tá láska.

(Pokračování)

Z knihy *Alicja Lenczewska:*
Słowo pouczenia.

Wydawnictwo Agape sp. z o.o.,
wydanie drugie zmienione, Poznań 2019.

Přeložila -vv- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

- ⁽¹⁾ Jde o kostel sv. Jana Evangelisty u ulice
Sv. Ducha ve Štětíně.
- ⁽²⁾ Srov. Jan 20,29.
- ⁽³⁾ Srov. Mk 8,34.

Tento modlitební svazek mezi námi
a svatými, tedy mezi námi a lidmi, kteří
už došli k cíli, zakoušíme již zde, během
pozemského života: modlíme se jedni za
druhé, prosíme o modlitbu a nabízíme ji...
První možností, jak se za někoho modlit,
je mluvit o něm či o ní s Bohem. Pokud to
děláme často, denně, naše srdce se neuza-
vívá, nýbrž zůstává otevřeno vůči bratrům.
Modlitba za druhé je prvním způsobem,
jak jim prokazovat lásku, a podněcuje nás
ke konkrétní blízkosti. Také v konfliktní
chvilí je modlitba způsobem, jak spor vy-
řešit anebo zmírnit. Modleme se za člove-
ka, s kterým vedeme spor, a něco se změ-
ní. Především se změní naše srdce a postoj.
Promění ho Pán, aby umožnil setkání, no-
vé setkání, které by zabránilo tomu, že se
z konfliktu stane nekonečná válka.

S časem tísně se nejlépe vyrovnáme
tak, když požádáme bratry – především
světce, aby se za nás modlili. Jméno, kte-
ré jsme dostali ve křtu, není nějakým štít-
kem nebo ozdobou! Většinou je to jméno
Panny Marie, nějakého světce či svěťce,
kteří nečekají na nic jiného, než aby nám
v životě pomohli získat od Boha ony mi-
losti, které nejvíce potřebujeme. Spíše než
našim zásluhám vděčíme přimlůvě mno-
ha světců – některých v nebi a jiných pu-
tujících na zemi jako my, kteří nás chrá-
ní a provázejí, za to, že zkoušky v našich
životech ještě nepřesáhly všechny meze,
že jsme dosud schopni vytrvat a navzdor-
y všemu jdeme vpřed s důvěrou. Všichni
totiž víme, že zde na zemi žijí svatí lidé,
ačkoli o tom sami nevědí, a ani my neví-
me o těchto skrytých, každodenních svět-
cích, kterým rád říkám „světcí odvedle“.
Jsou to lidé, kteří s námi žijí, pracují a ve-
dou svatý život.

Budiž pochválen Ježíš Kristus, jediný
Spasitel světa, spolu s touto obrovskou
pestrostí světců a světic, kteří obývají ze-
mi a učinili ze svých životů chválu Bohu,
neboť – jak prohlásil sv. Basil – „Duch je
opravdu místem svatých a svatý je pro Du-
cha obzvláště vhodným příbytkem, pro-
tože svatý se oddává tomu, aby přebýval
s Bohem, a je nazýván jeho chrámem.“
(*Liber de Spiritu Sancto*, 26, 62: PG 32,
184A; srov. KKC, 2684)

Přeložila Jana Gruberová,
Česká sekce Rádia Vatikan
(Redakčně upraveno)

Dary Ducha Svatého

O sedmi darech Ducha Svatého, který je udílen spravedlivým, aby mohli být v utrpení vedeni jeho vnuknutím a získat tak velký stupeň svatosti.

BOD I.

1. Nejdříve musíme uvážit, že Duch Svatý ve všech generacích věřících spolu se třemi božskými *ctnostmi* – vírou, nadějí a láskou – vlévá do duše také sedm *darů*, které prorok Izaiáš nazývá: „*Duch moudrosti a rozumu, duch rady a síly, duch umění a zbožnosti a bázně Hospodinovy*“⁽¹⁾ (Iz 11,2), jejichž účinky a působení jsou rozdílné od výše jmenovaných ctností. Působení *ctností* znamená podnítit člověka ke konání ctnostných skutků skrze jeho vlastní rozhodnutí a svobodnou vůli s pomocí Boží milosti; a proto vždy může konat díla těmito prostředky – vírou, nadějí, láskou, poslušností a sebekořováním, kolik chce, neboť to nikdy nežádá milosti Boží. Avšak působení *darů* znamená podnítit ctnostného věřícího, aby dal přednost a podrobil se vnuknutím, která k němu přicházejí zvenčí, tedy od Ducha Svatého, když s vanutím jeho vnuknutí je směřován k dobrým skutkům; tak jako loď, když zafouká vítr, se může snadno pohybovat a být řízena. Prorok Izaiáš toto vnuknutí nazývá *dary Ducha*, neboť jsou nástroji, kterými Duch Svatý podněcuje spravedlivého člověka k dílům Božím. Odtud můžeme také vidět, jak veliká je touha Ducha Svatého, abychom naslouchali jeho božským vnuknutím, neboť to je účelem, proč nám tyto dary dává; a za tyto dary bych měl Boha chválit „sedmkrát za den“ (Ž 119,164) s králem Davidem, a přizvat také apoštoly a svaté v nebi, aby se ke mně připojili.

Rozhovor. – Ó svatí apoštolové, kteří jste jako holubice létali na křídlech ctností a jako oblaka (srov. Iz 60,8), která se pohybovala díky sedmi darům: přimluvte se za stejného Ducha, aby mi byl dán, abych jako holubice mohl létat k jeho službě; a jako oblak, abych mohl být pohybován vánkem jeho božského vnuknutí. Amen.

2. Z toho, co bylo řečeno, můžeme odvodit, že tyto dary, jak říká sv. Tomáš, jsou nezbytné pro spravedlivé, aby obdr-

želi věčný život, a rovněž i proto, že jsou vždy spojeny s milostí a láskou a nemohou být od sebe odděleny, a také proto, že vnuknutí Ducha Svatého je nezbytné pro zachování dvou složek, spravedlnosti a svatosti, které slouží k odřeknutí se zla a k následování dobra obzvláště v těžkých a obtížných věcech, které ve světě přicházejí. (srov. STh supra, art. 2) A jelikož Duch Svatý tolik touží po naší spáse a svatosti, spěchá nám udělit dary a darovat milosti, abychom ho mohli poslouchat.

Rozhovor. – Vzdávám ti díky, ó Duchu Svatý, za péči, s kterou pomáháš mé slabosti tolika výbornými dary své milosti. Uchraň mě, Pane, prosím, abych je kdy ztratil, dokud s jejich pomocí nezískám věčný život. Amen.

BOD II.

1. Dále budeme rozvažovat o způsobu, jak nás Duch Svatý těmito sedmi dary *vzdaluje od zla a pomáhá nám přemoci neřestí a pokušení*, jak sv. Řehoř vyjádřil těmito slovy: „Proti *pošetilosti* nás Duch Svatý vyzbrojuje moudrostí; proti *nechápavosti* darem rozumu; proti *nerozvážnosti* darem rady; proti *nevědomosti* darem umění; proti *bojácnosti* darem statečnosti; proti *těžkopádnosti* darem zbožnosti; proti *pyšce* darem bázně Boží.“ (S. Greg. I. ii. Mor. cap. 26) Tedy těchto sedm darů jsou zbraně obranné i útočné, které nám Duch Svatý daruje, abychom přemohli hlavní příčinu pokušení, které na nás doléhá v duchovním životě, a abychom se uchovávali bez zkázy.

I. Některá pokušení pocházejí z *vlažnosti* a z nedostatku lásky, kterou máme pro věci všemohoucího Boha, který se nazývá *pošetilost*, neboť tělo nemá zalíbení ani nenachází žádné potěšení ve věcech Ducha a ani nepřikládá žádnou důležitost věčnosti, a proto si je oškliví a vyhledává tělesné potěšení jako Izraelité, kteří si ošklivili manu a přáli si cibuli z Egypta. (srov. Nm 21,5) Proti těmto pokušením nás Duch Svatý vyzbrojuje darem *moudrosti*, který nás vyzbrojuje duchov-

ním nazíráním, jímž jsme vedeni toužit po nebeských věcech, ve kterých nalézáme zalíbení a naopak v pozemských odpor, a které v nás vyvolá v okamžiku, kdy nám uděluje tento dar, pro nás nezbytný.

II. Další pokušení vychází z naší *nechápavosti* a těžkopádnosti ve věcech víry, ze kterých pramení pochybnosti, zmatení, nejasnosti, nedůvěra a těžkopádnost jak ve víře, tak i v naději a konání. Na obranu proti tomuto nám Duch Svatý dává dar *rozumu*, jenž do našeho ducha vysílá vnuknutí a paprsky světla, které rozptýlí tuto mračna, a rovněž i pokoj a radost v úkonech víry.

III. Další pokušení nás překonává pro *nerozvážnost a spěch* v našem konání anebo z nedostatku prozíravosti, abychom našli prostředky tato pokušení vypudit, jak bychom měli; anebo protože na nás zaútočí náhle, pokud nejsme vybaveni a nemáme čas přemýšlet, co máme konat. V takovém případě nám Duch Svatý pomáhá darem *rady*, abychom věděli skrze zvláštní vnuknutí, jakým směrem se vydat, abychom pokušení přemohli, tak jako dal vnuknutí Josefovi, aby zanechal svůj plášť v ruce ženy, která ho sváděla ke hříchu, a z té situací utekl, aby v ní nebyl ztracen. (srov. Gn 39,12)

IV. Proti pokušením, která na nás mohou doléhat skrze *nevědomost*, falešné představy, zapomnětlivost nebo nepozornost z naší strany, Duch Svatý nám spěchá na pomoc s *darem umění* a osvětluje nás svým vnuknutím, abychom odhalili ďáblovy lsti, klam světa a zradu těla, s darem, kterým se připomíná naší paměti a s velkou sladkostí nás nabádá přijmout ty pravdy, které jsou nejvíce vhodné a nejúčinnější, abychom pokušení přemohli.

V. Dalším mocným pokušením podle máme skrze naši *oslabenou mysl*, skrze kterou nejsme schopni jim odolat, abychom nedali souhlas ke smrtelnému hříchu, jinak bychom přišli o majetek, čest nebo život, anebo podstoupili další vážné tresty; a v tomto nám Duch Svatý pomáhá darem *statečnosti*, který posiluje naše bojácné srdce svým povzbuzením a uschopňuje nás trpět jakoukoliv dočasnou ztrátu, abychom se vyhnuli věčné ztrátě, jako přispěchal na pomoc Zuzaně a svatým mučedníkům v jejich utrpení.

VI. Z našeho *těžkopádného srdce* vychází sice naše lítost nad naším bližním,

ale i neochota konat pro něho dobro anebo podstoupit zlo, které nám činí, a vyústiti v hněv a netrpělivost, ve sprostou řeč a skutky nespravedlnosti, odplaty a násilí. Proti těm nám Duch Svatý pomáhá darem **zbožnosti**, který obměkčuje naše srdce dotekem svého něžného vnuknutí a ponouká nás k milosrdenství v těch situacích, které svádí k prudkosti.

VII. Konečně, proti pokušením, která pramení v **pýše**, domýšlivosti, ctižádosti a marnivosti, tentýž Duch Svatý nás vyzbrojuje darem **bázně Boží** a osvěcuje nás svými vnuknutími uvědomit si ty pravdy, které ovládají naši pýchu, domýšlivost, učiní nás třesoucími se před strašnými Božími soudy a vyhledá naši marnivost.

2. Ve všech těchto případech budu rozvažovat o velké potřebě a účinnosti této pomoci, a když porovnáám jednu s druhou, budu velebit Ducha Svatého, který nám s tak láskyplnou prozřetelností poskytuje tyto léky pro toho, jenž je tolik potřebuje. A proto, kdykoliv jsem obtěžován těmito pokušeními, ihned se k němu budu utíkat a prosit o jeho pomoc, neboť to je účel, proč mi nabízí tyto dary.

Rozhovor. – Ó nejsvětější Duchu Svatý, vzdávám ti díky pro vhodné zbraně, které jsi mi daroval proti těmto krutým nepřítelům, a pro tvoji péči, abych se snažil vyhnout se jim. Mám-li takového „ochránce, koho bych se bál“? (srov. Ž 27,1-2) Ty jsi „mé světlo a má spása“, koho bych se bál? „Slož u sebe za mě záruku, kdo jiný by se zaručil rukou dáním?“ – neboť přestože podněty ďábla přicházejí, abych mě přemohly, pokud mě ty chráníš, nepřemohou mě. (srov. Job 17,3; Ž 117,7) Uchraň mě, Pane, uprostřed mých nebezpečí svými božskými vnuknutími, aby mě mé trápení nemohlo přemoci.

BOD III.

V tomto třetím bodě budeme rozjímat o způsobu, jak nám Duch Svatý pomáhá těmito sedmi dary, abychom získali ctnosti ve **větším stupni svatosti**, stejně jako ty ctnosti, které patří do **činného i kontemplativního duchovního života**.

1. Nejdříve třemi dary **rozumu, moudrosti a umění** nám pomáhá v dílech **kontemplativního života**, ve čtení, meditaci, modlitbě a kontemplaci nás oslovuje svým

vnuknutím, abychom je uvedli v život s velkou svatostí. (srov. STh 2, 2, q. 8, art. 6)

I. S darem **rozumu** nás zdokonaluje ve znalosti tajemství víry, skrze jeho osvícení tak pronikáme do těch nejvíce ukrytých tajemství, a to s takovou jistotou, jako bychom je viděli; odtud také pramení hluboké a pronikavé rozjímání naplněné tímž Duchem Svatým, jímž je oheň lásky zapálen v našich srdcích.

II. S darem **moudrosti** nás zdokonaluje v poznání všemohoucího Boha, jeho dokonalosti a vlastností a všech známek, které náležejí jeho všemohoucnosti, a vtiskuje v nás velkou úctu k Božím věcem spolu s neuvěřitelnou radostí a sladkostí při získání tohoto poznání; duch je zapálen ke skutkům z lásky k Bohu a ve spojení s jeho dobrotou.

III. S darem **umění** nás zdokonaluje v poznání stvořených věcí a vtiskuje v nás svými vnuknutími pravdivý úsudek, který si máme o nich vytvořit i ve vztahu, co mají od Boha a co mají od sebe. Účinek tohoto poznání je, abychom, jako sv. Pavel, je považovali za ztrátu, abychom „mohli získat Krista“ (Flp 3,8).

2. A protože modlitba, aby byla dokonalá, by se měla konat a nejen se skládat ze znalosti a citů, a přinášet plody dobrého úmyslu a svatého konání – proto s darem **rady** v nás **upevňuje poznání konkrétních věcí, které jsou před nás kladeny**,

abychom učinili to, co nám Bůh přikazuje. Tímto způsobem nám Duch Svatý pomáhá ve vnitřní modlitbě; bez jeho pomoci a podpory by byla roztržitá, suchá a s malým užitkem. Neboť jak čteme v Sírachovcovi: „Na nic jsou věštby, hadačství a sny: jsou jako blouznění ženy v porodních bolestech. Nejsou-li poslány Nejvyšším jako navštívení, nevěnuj jim pozornost.“ (34,5-6) Jinak řečeno, je poznamenána velkými rozptýleními a mnoha tékavými myšlenkami a pochybnostmi, jestliže nás Duch Svatý nenavštíví svými vnuknutími, aby nás nasměroval a přinesl nám útěchu. Proto tedy, když začínám modlitbu, měl bych prosit Ducha Svatého, aby konal své dílo ve mně těmito slovy:

Rozhovor. – Ó božský Utěšiteli, který nás učíš modlit se s „nevyslovitelným lkáním“ (Řim 8,26), navštiv mne s těmito dary a pomoz mi svými svatými vnuknutími, aby mé poznání mohlo dát vzkličít svatým myšlenkám, má vůle horlivým pohnutkám, a aby se mé ostatní mohutnosti duše odhodlaly k velikým dílům. Amen.

3. Pak budu rozvažovat, jak Duch Svatý se třemi dary **zbožnosti, síly a bázně Boží** v nás zdokonaluje ctností v **činném životě**, jak ve vztahu k našim bližním, tak i vůči sobě samým. (srov. STh I, 2, q. 63, art. 4)

I. S darem **zbožnosti** v nás zdokonaluje ctnosti, které bychom měli praktikovat vůči našim bližním, a vtiskuje nám ducha synovství k našim představeným, ducha mateřství k našim podřízeným a něžného a soucitného ducha k nám rovným a připravuje nás, abychom přispěli na pomoc těmto osobám, ať už hmotně, či duchovně, a zejména tím druhým, neboť to je nejdůležitější.

II. S darem **síly** nás zdokonaluje a posiluje slabost našeho těla a uměňuje strach a uschopňuje nás podniknout velká a slavná díla v jeho svatě službě a zcela v nás utiší veškerý lidský strach.

III. S darem **bázně Boží** v nás zdokonaluje službu Bohu, našemu Pánu, a vtiskuje do našeho srdce ducha úcty a pokory, se kterým se pokládáme za nic v jeho přítomnosti a vzdáváme mu chválu za všechny věci, které jsme vykonali s těmito dary, neboť vše pochází od něho. Touto bází Boží nám pomáhá konat radu z knihy Sírachovcovi: „Ponech si vedení

při každém díle a svou čest neposkvrňuj!“ (33,23) Často nás také inspiruje velice výjimečnými vnuknutími, aby v nás vyvolal vyšší stupeň svatosti.

4. A konečně, chci také rozvažovat, jak dar *radý* je jako slunce mezi těmito sedmi planetami nebe, které nás osvěcuje k tomu, co máme konat ve ctnostech, jak v aktivním, tak i v kontemplativním životě, abychom měli větší jistotu při výběru té, která nás přivede k větší svatosti, stejně jako jak, kde a kdy konat tato cvičení (srov. STh 2, 2, q. 52). A poněvadž vnitřní věci jsou skryté a podléhají mnoha klamům a satan sám se převléká za „anděla světla“ (2 Kor 11,14), Duch Svátý nám pomáhá darem rady, abychom moh-

li hledat pravdu a kráčet v ní, aniž budeme oklamáni. A protože žádný člověk si nepomůže sám, s tímto darem nás inspiruje zejména jednou zvláštní radou, a to nedůvěřovat našim vlastním nápadům, ale utíkat se k poradcům, které Bůh ustanovil ve své církvi, jak praví Sírachovec: „Dej na radu vlastního srdce, nad něž nemáš nic spolehlivějšího. Lidské nitro může sice mnohdy upozorovat víc než sedm strážců, kteří sedí na vysoké věži, ale především pros Nejvyššího, aby řídil tvou cestu v pravdě.“ (37,13–15) A protože to je zvláštní dar Ducha Svatého, mít vedení duchovním vůdcem a mít poslušné a poddajné srdce poslouchat jeho rady, měl bych prosit o obojí těmito slovy:

Rozhovor. – Ó Duchu Svátý, od tebe pocházejí všechny milosti pro dobro univerzální církve, osvěćuj mé duchovní rádce radou, kterou mi dají, a daruj mi poddajné srdce a sílu, abych ji přijal a následoval. Amen.

Zdroj: Meditations on the mysteries of our holy faith together with a treatise on mental prayer by the ven.

Father Louis de Ponte, S.J. (1854), 5. díl, str. 236–244

Přeložila -hš- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Překlad dr. Jana Hejčla. [pozn. překl.]

Mons. dr. Athanasius Schneider, O.R.C., světící biskup v Nur-Sultan, Kazachstán

Opravdový křesťan má napodobovat Krista

Kázání 22. července 2018 ve Fuldě při závěrečné mši svaté na kongresu „Radost z víry“

„*Christianus alter Christus*“, tj. že „křesťan je druhý Kristus“. To je nejvznešenější a nejušlechtilejší titul, jaký může křesťan dostat. Již v prvních staletích církve slyšeli věřící stále znovu toto označení z úst svých pastýřů. Označení pochází od svatého biskupa-mučedníka Cypriána z Kartága ze 3. století. Ten říkal doslova: „Tím, čím je Kristus, tím se staneme my křesťané tehdy, když budeme Krista napodobovat.“ [*Quod est Christus, erimus Christiani, si Christum fuerimus imitati: Idol.* (=

Sv. Remigius křtí Chlodvika 25. prosince 498 v Remeši. (Datum křtu není přesně doloženo.) Při křtu mu sv. Remigius řekl: „Sklon pokorně svoji hlavu, Sugambře (západogermánský kmen), oprostí se od svých řetězů, vzyvej, co jsi spalil, a spal, co jsi vzýval!“

Quod idola dii non sint.), 6, 15] Právě v době, v níž se už jméno „křesťan“ považovalo za zločin, nebo už s sebou přinášelo alespoň diskriminaci a pohrdání, byli křesťané upomínáni na to, že opravdový křesťan má napodobovat Krista, především ve snášení pohrdání a pronásledování ze strany veřejného mínění a politiky tehdejšího nevěreckého světa.

Když pak pronásledování přestalo, připomínali církevní Otcové často vynikající důstojnost a duchovní šlechtnost křesťanství: „*Agnosce, o christiane, dignitatem tuam.*“ – „Uvědomuj si, křesťane, svoji důstojnost.“ (Sv. Lev Veliký, *serm. 1 de Nat.*) Svatý Lev Veliký, od něhož pochází tento výrok, uvádí pak dále: „Bud' si vědom, křesťane, své důstojnosti. Budeš povznesen k účasti na božské přirozenosti. Neupadni do hloubky starého způsobu života. Vzpomeň si na to, či hlavy a čiho těla ses stal částí. Pomysli na svoje osvobození z moci temnoty a na svůj přechod do světla a do království Božího.“

Svět nenáviděl a vždycky bude nenávidět Krista, Syna Božího, který se stal člověkem. Proto bude nenávidět také jeho svatou Matku Marii a všechny jeho učedníky po všechna staletí. Křesťan zname-

Mons. dr. Athanasius Schneider, O.R.C.

ná také „voják Kristův“. Toto vědomí bylo velmi silné v prvních staletích křesťanství a bylo také předáváno následujícím generacím. Především v chápání svátosti biřmování, jímž se věřící stávali vojáky Kristovými, vyzbrojenými pro duchovní boj.

„Máme všechny dobré důvody, abychom se nikdy nestyděli za katolickou víru, protože to je víra, kterou založil Kristus a kterou učili apoštolové. Je to víra, pro kterou trpělo nespočet svatých mučedníků, kteří za ni zemřeli. Je to víra, na níž je založena opravdová civilizace se vším svým dobrodiním. Je to jediná víra, která je schopná obnovit a udržet soukromou a veřejnou mravnost. Proto

musíme znát hlavní tajemství této víry a povinnosti křesťana. Protože nikdo nemůže být dobrým vojákem, kdyby neznal pravidla své jednotky a nařízení velitele, tak také nemůže být nikdo dobrým křesťanem, když nezná pravdy církve a příkázání Krista. Když mluví svatý Pavel o »toto zlé době« (srov. Ef 5,16), myslí se tím současná doba, ve které žijeme, obklopena nevěrou, falešnými naukami, špatnými knihami, špatnými příklady a pokušeními všeho druhu.“ (*Katechismus z Baltimore*, 3. díl, 15. lekce)

Sv. Cyprián píše svůj spis „O jednotě katolické církve“. V něm formuluje „*extra ecclesiam nulla salus – mimo církev není spásy*“. Za římského císaře Valeriána byl Cyprián roku 257 vyhnán, později byl do Kartága přiveden zpět, obžalován, odsouzen a sťat. Na místě popravky dal podle vyprávění katovi pět zlatek, poněvadž mu otevřel brány nebe, zavázal si sám oči a sklonil svoji hlavu.

Papež Pius XII. řekl: „Křesťan, který dělá čest svému jménu, je vždycky apoštolem. Vojáku Kristovu není dovoleno, aby opustil bitevní pole, protože jenom smrt ukončí jeho službu.“ (*Promluva k biskupům Spojených států*, 1. listopadu 1939)

Podstatným znakem církve, a tím také křesťanství, je viditelnost. Stáhnout se do „katakomb“ znamená stáhnout se z bitevního pole a schovat se do iluze, že budeme moci přežít bez boje. To by bylo odmítnutí vojenské vlastnosti křesťanství. „Katakombista“ nechce bojovat, protože je přesvědčen, že boj je předem prohraný. Katolíci nebojovali, protože odstranili biblickou ideu duchovního „nepřítele“. Pius XII. odporuje této teorii a vysvětluje, že katolíci prvních tří staletí nebyli žádní „katakombisté“, nýbrž dobyvatelé, tím že říká: „Nezřídka se církev prvních sta-

letí zobrazovala jako »církev katakomb«, jako by křesťané této doby byli zvyklí žít tam ve skrytu. Není nic nesprávnějšího: Ty podzemní nekropole byly určeny hlavně pro pohřbívání zemřelých věřících. Život křesťanů probíhal v těchto krví prosáklých staletích venku v ulicích a domech. Oni »nežili odloučení od světa; navštěvovali jako ostatní fórum, lázně, dílny, obchody, trhy, veřejná prostranství, vykonávali svá povolání jako námořníci, vojáci, zemědělci a obchodníci.« (Tertullianus, *Apologeticum*, 42). Tato odvážná církev byla vždy připravena žít v přední linii. Zobrazovat je jako ukryté z rozpačitosti nebo zbabělosti by bylo urážkou jejich ctností. Byli si vědomi své povinnosti získat svět pro Krista, změnit soukromý a veřejný život podle učení a zákona božského Vykupitele, aby mohla vzniknout nová civilizace, jiný Řím. A svého cíle dosáhli. Řím a Římská říše se staly křesťanskými.“ (*Promluva k mládeži italské Katolické akce*, 8. prosince 1947; srov. Roberto de Mattei, *True Devotion to the Chair of Saint Peter*, přednáška z 8. dubna 2018 v Deerfield, Illinois, USA)

„Poslání církve a každého z jejich věřících zůstalo stále stejné, totiž vztahovat ke Kristu celý život, vlastní, soukromý i veřejný. Nedopřát si klidu, dokud se nauka Kristova a jeho zákon v životě neobnoví a neprosadí. On je náš Pán, náš Král, náš Pokoj (srov. Ef 2,14). Skutečně, o co násilnější jsou dnes síly nevěry, aby Krista a jeho církev odstranily z cesty lidí, o to více by se měly semknout řady duchovního křesťanského vojska, aby se zastaly suverénních práv Kristových a svobody církve, na nichž závisí nejen věčná spása duší, nýbrž také důstojnost a štěstí lidí na zemi, občanský pořádek, spravedlnost a mír. Jestliže život přesta-

Umučení sv. Štěpána, prvomučedníka. (srov. *Sk 7,54-60*)

ne být křesťanským, propadne rychle necivilizovanosti a barbarství.“ (Pius XII., *Promluva k mládeži italské Katolické akce*, 8. prosince 1947)

Neposkvrněná Panna a Matka Boží zvítězí nad všemi bludy, jak to zpívá církev v liturgii (*cunctas haereses sola interemisti in universo mundo: Commune Fest. B. M. V., ad Matut.*, ant 7).

Svatý Mořic byl velitelem Thébské legie, která byla složena z křesťanů z oblasti okolo Théb v Egyptě koncem 3. století a byla utábořena v Agaunum (dnešním Sv. Mořici ve švýcarském kantonu Wallis). Ty, kteří odmítali obětovat římským bohům a účastnit se pronásledování křesťanů, dal Maximianus, spoluvladař císaře Diokleciána, legii decimovat, dokud všichni bojovníci bez odporu nepodstoupili mučednickou smrt.

„Maria zvítězí nad všemi omyly, nade všemi falešnými systémy, které lidstvu slibují, že je přivedou k dokonalosti a k vrcholu štěstí. Ve skutečnosti ale přivedou tyto falešné systémy lidstvo do propasti korupce a zhroucení.“ (Pius XII., *Promluva k mládeži italské Katolické akce*, 8. prosince 1947) Pod žezlem této naší mocné Matky zachovávejme své sebevědomí s Kristem. Ona je Pomocnicí křesťanů, Královnou míru, její Neposkvrněné Srdce nás jistě dovede k vítězství. Protože jsme křesťané, jsme děti Boží, jsme druhým Kristem. Chceme vždycky sloužit Bohu s vírou a úctou, jenom jeho uctívat, být jeho služebníky, být dětmi jeho a naší svaté a neposkvrněné nebeské Matky Marie. Buď si vědom, křesťane, své velké důstojnosti.

Amen.

Z *Der Fels* 9-10/2018 přeložil -mp- (Redakčně upraveno)

Nebezpečné karty tarotu

Předpovídání budoucnosti s užitím tarotových karet nebo jiných předmětů je vždy závažným porušením prvního přikázání a projevem nedostatku důvěry v Boha. Tento hřích otevírá člověka působení démonických sil.

Věštění z tarotových karet se rozšířilo v 18. století mezi jiným v zednářských lóžích. Podle volnomyšlenkářů tarot pochází ze staroegyptské mytologie, je ale také spojován s židovskou kabalou. Představuje syntézu mnoha tradic okultistických a ezoterických. O jeho rozšíření se postarali známí zednáři, okultisté i satanisté. Tarot je nazýván satanovou biblí. P. Alexander Posacki tvrdí: „Ve struktuře tarotu ne náhodně vystupují nekřesťanské, či dokonce antikřesťanské tradice. Byly ustáleny a předávány se v symbolických systémech. Ta kumulace nedobrých symbolů vytváří jistou sílu, kterou mnoho osob vnímá. Symbol v působení těch duchovních tradic má realistický charakter. Odděluje totiž a mění vědomí, a vlastně je otevírá silám neznámého původu. Ta symbolika má charakter uvádějící (iniciační). Představuje sdělení neurčitého, ale temného duchovního světa.“

Exorcisté varují

Kněží exorcisté rozhodně varují před věšectvím, dělí se o poznatky ze svého působení. P. Andrzej Grefkowicz, exorcista varšavské arcidiecéze, vysvětluje: „Úspěšnost věštců není ani přirozenou dovedností člověka (...), ani nepochází od Boha (...). Kdo tedy sahá po věštěbách, včetně tarotu, vztahuje ruce k satanovi. Bohužel, ten si za svoje »služby« dává draze platit. Člověk tedy platí trápeními v podobě potíží, posedlosti, někdy nemocí, nakonec omezením vlastní svobody. A nejzávažnějším důsledkem je ztráta vztahu s Bohem.“ P. Grefkowicz objasňuje, že stupeň duchovního zotročení člověka záleží na tom, do jaké míry si je osoba sahající po věštěbách vědoma, ke komu se vlastně obrací. „Užití tarotových karet zřetelně potvrzuje, že máme co do činění s d'ábelským působením. V ta-

kové situaci je třeba hovořit o zřetelně vědomém volném aktu, a co poté následuje – o závažnějších důsledcích. Dodám ještě, že u osob, které se zabývaly tarotem, spálení samotných karet obvykle nestačí, aby ukončilo tuto »odluku« v jejich životě. Nikoliv karty jsou hlavní příčinou zla, ale ten, kdo se za nimi ukrývá. V takových situacích je potřebná častá modlitba za rozvázání, spojené s osobní cestou navrácení, čili obrácení se ke Kristu.“

Následně P. Posacki, který pomáhal osobě usilující skončit s kladením tarotových karet, zdůrazňuje, že v té praktice jsou přítomny spiritistické mechanismy. „Je to forma důvěrování falešnému bohu, klanění se božstvům,“ poukazuje kněz.

Svědectví bývalých tarotistek

Není pochyb, že tarotové karty jsou nástroji zlého ducha. Svědectví lidí, kteří se zabývali věštěním tohoto typu, tento fakt potvrzují. Veronika odhaluje mechanismy působení satana, kterým kdysi sama podlehl: „To nezpůsobují karty. Ty jsou jenom nástrojem k tomu, aby zotročily člověka. Zlý duch je inteligentní, pozoruje, ví, na kterém poli může působit a kde si může být jistý úspěchem. Působí také prostřednictvím jiných lidí. Může někoho zotročit skrze třetí osobu a tvořit tak síť závislosti. Posluhuje si nástroji pro nás viditelnými (čili například tarotem), všemi dostupnými způsoby i druhými lidmi a způsobuje, že daná osoba

postupuje přesně podle jeho instrukcí. Postupuje malými krůčky, aby se neprozradil. A mezitím osoba podléhající tarotové věštěbě dostane jistou materii, a zlý duch bude usilovat o to, aby pokoušel a sváděl. Bude chtít, aby někdo takový šel jako oslík za mrkvi, aby nedokázal žít bez tarotu. Tarot je instrukce působení naprogramovaná zlým duchem.“

Kateřinin zážitek s tarotem – zpočátku, jak se to jevílo, pozitivní – skončil pro ni ale velmi bolestně: „Moje dobrodružství s tarotem trvalo pět nebo šest let. Tenkrát to teprve byly zážitky! Lidé přicházeli, klaněli se, stále se na mě usmívali a já jsem jim věštila. Zatracovala jsem sama sebe, poněvadž má rodina podlehla zničení a v důsledku i rozkladu. Kvůli tarotu se rozpadlo moje manželství. (...) Přichází chvíle, kdy se mi někdy nechce rozkládat karty a člověk je unavený, ale ony jako by vybízely: »Vezmi mě! Vytáhni mě! Polož, podívej se! Možná se právě něco dozvíš!« Někdy to bylo tak, že jsem vstávala v noci, když tu manžel nebyl, protože jsme se pohádali, a třeba v jednu v noci jsem zjišťovala, jak žít dál... Někdy mě to trápilo, ale pomalu se to stávalo mou posedlostí, mojí zaslepeností...“ Kateřina se nakonec přesvědčila, jak vysoká je cena za vstupování do svazku se zlými duchy: „Bohužel, tarot »se mstí« na lidech, kteří ho odmítají. Příkladem toho mohou být moje zážitky – rozbité manželství a trápení dcerky.“

Celina, která se dělí o svoje svědectví, hovoří přímo o tom, že pro ni bylo impulsem k tomu, aby se zabývala tarotem, našeptávání zlého ducha: „Pocítovala jsem, že mě něco začíná kontrolovat a omezovat. To něco mi sugerovalo, že znovu navážu kontakt s lidmi, když za nimi půjdu s tarotovými kartami. Když budu umět věštit, získám si přátele.“

„Vztah“ ke kartám

Existují různé talony karet a také různé metody jejich čtení. „Skutečnost“ věštění záleží na osobě, která tarot stává, nebo na osobě pokládající otázky. Nestačí naučit se symboliku jednotlivých karet a způsob jejich interpretace. Znalci tématu tvrdí, že je zapotřebí vě-

novat čas meditací karet, úctě k nim, navazovat „vztah“ s nimi a vzdávat jim čest. Tehdy se předpovídání stane skutečným a věstec získá schopnost lepšího, přesnějšího čtení karet. Lidé, kteří používali tarot, se domnívají, že v jisté chvíli začínají karty přijímat ne jako předmět, ale jako osobu. Začínají „mluvit“, člověk se k nim stále více připoutává a stále více je na nich závislý. Dochází k situaci, v níž osoba dokonce v nepodstatné záležitosti není schopna samostatného rozhodování, vždy se musí zeptat karet. Poměr člověka ke kartám má mít zásadní význam pro jejich skutečnost. Osoba, která věnuje tarotu úctu a důvěru, dostává údajně pravdivé odpovědi, a osobě, která tarot znevažuje a nevěří mu, se věštba nepodaří.

Odkud jsou ty vědomosti?

Dalo by se uznat, že čtení budoucnosti z náhodně rozložených karet je zábava nebo podvod, kdyby nebylo toho, že někteří hadači z tarotu mají poznatky o věcech, o kterých by se normálně nemohli dovědět. Někteří lidé říkají, že tarot působí mocí duchů pečovatелů, duchovních průvodců, astrálních bytostí atd. Ve skutečnosti se za těmi kartami ukrývají démoni, jejichž jediným cílem je přervat vazby člověka s Bohem. Rozněcují v člověku zvědavost po věcech skrytých, vzbuzují zdání, že člověk může poznat budoucnost, ba dokonce nad ní vládnout, přinášejí pocit nadřazenosti nad jinými lidmi. Takové vědomí a moc, to je zdánlivé dobro, které je kouřovou clonou pro duchovní nebezpečí, do jakých člověk vchází. Zlí duchové jsou bytosti inteligentnější než lidé a jejich jediným cílem je přivést člověka do záhuby.

**„Nebudeš mít jiné bohy mimo mne!“
(Ex 20,3)**

Věšectví je známo od starověku, proto se v Písmu svatém nachází mnoho úryvků zakazujících praktiky tohoto typu jakožto protivící se víře v jednoho Boha. Již v prvních knihách Bible se nachází zákaz: „Neobracejte se k duchům zemřelých a nevyhledávejte vědmy a neposkvrňujte se jimi. Já jsem Hospodin, váš Bůh.“ (Lv 19,31) Slova z další knihy jsou formulovaná rovněž jednoznačně a silně: „Až vstoupíš do země, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh, neuč se jednat podle ohav-

ností oněch pronárodů. Ať se u tebe nevykytne nikdo, kdo by provedl svého syna nebo svou dceru ohněm, věstec obírající se věštby, mrakopravec ani hadač ani čaroděj ani zaklínač ani ten, kdo se doptává duchů zemřelých, ani jasnovidce ani ten, kdo se dotazuje mrtvých. Každého, kdo činí tyto věci, má Hospodin v ohavnosti. Právě pro tyto ohavnosti Hospodin, tvůj Bůh, před tebou vyhání ony pronárody. Budeš se dokonale držet Hospodina, svého Boha. Tyto pronárody, které si podrobíš, poslouchají mrakopravce a věstce, ale tobě to Hospodin, tvůj Bůh, nedovolil.“ (Dt 18,9-14) Rovněž proroci předávali tento zákaz: „Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Nedejte se podvádět svými proroky, kteří jsou uprostřed vás, ani svými věstci. Neposlouchejte své sny, které míváte. Prorokují vám klam v mém jménu, já jsem je neposlal, je výrok Hospodinův.“ (Jer 29,8-9) „Bůžkové mluvili ničemnosti, co viděli věstci, byl klam; rozhlašují šalebné sny, přeludem utěšují.“ (Zach 10,2)

Evangelista Matouš předává slova Pána Ježíše vyslovená během pokušení na poušti. Kristus odráží satanský útok a uvádí obsah prvního přikázání: „Hospodinu, Bohu svému, se budeš klanět a jeho jediného uctívat.“ (Mt 4,10) Ve Skutcích apoštolů je zase popsán příběh, který ukazuje, že za věšteckými schopnostmi stojí zlý duch: „Když jsme šli jednou do modlitebny, potkala nás mladá otrokyně, která měla věšteckého ducha a předpovídáním budoucnosti přinášela svým pánům značný zisk. Chodila za Pavlem a za námi a stále volala: »Toto jsou služebníci nejvyššího Boha. Zvěstují vám cestu ke spáse.« A to dělala po mnoho dní. Pavlovi to bylo proti mysli, obrátil se proto na toho ducha a řekl: »Ve jménu Ježíše Krista ti přikazuji, abys z ní vyšel!« A v tu chvíli ji ten zlý duch opustil. Když si její páni uvědomili, že tím přišli o svůj zisk, uchopili Pavla a Silase a vlekli je na náměstí před městskou správou.“ (Sk 16,16-19) Za věšteckými schopnostmi stojí zlý duch, takže když ona je ve jménu Ježíše Krista od něj uvolněna, ztrácí on svoji nadpřirozenou způsobnost. Zlý duch mluví pravdu o misi apoštolů proto, aby se zvěrohodnil. Takové je jeho lstivé působení i dnes. Démon chce přesvědčit člověka, že má cenu využít jeho „pomoc“, a proto vytváří

dojem, že věštecký dar pochází od Boha nebo že má sloužit lidem a jejich dobru.

Nauka církve

Církev, věrná Ježíšovu učení, důrazně varuje před věšectvím a magií, poukazuje přitom na zlé následky takových praktik: „Bůh může zjevit budoucnost svým prorokům nebo jiným světcům. Správný postoj křesťana spočívá v tom, že se, pokud jde o jeho budoucnost, odevzdá s důvěrou do rukou Prozřetelnosti a vyhýbá se ve vztahu k budoucnosti každé nezdravé zvědavosti. (...) Je třeba odmítat všechny způsoby věštění: vyzývání satana nebo zlých duchů, vyvolávání mrtvých nebo jiné praktiky, o nichž se neprávem soudí, že »odhalují« budoucnost. Uchylovat se o radu k horoskopům, k astrologii, k hádání z ruky, k výkladu předtuch a věšeb, k jevům jasnovidectví, ptát se věstců (médií), v tom všem se skrývá vůle mít vládu nad časem, nad dějinami a konečně nad lidmi a zároveň touha naklonit si skryté mocnosti. Je to v příkrém rozporu se ctí a úctou spojenou s láskyplnou bázni, jakou dlužíme pouze Bohu.“ (*Katechismus katolické církve*, 2115-2116)

Co nejdál od hříchu

Dnes můžete tarotové karty, základy věšeb nebo okultní symboliku nalézt dokonce i v časopisech pro děti a v počítačových hrách. Věštění je v Polsku a v mnoha jiných státech oficiálně zaregistrovanou živností. Takové služby se nabízejí i ve virtuálním světě - postačí kliknout myší a obdržíte věštbu. Všeobecná dostupnost a nejednou zábavné klima věšectví jsou klamné. Překročení Božího přikázání, život v hříchu nikdy člověku dobře neposlouží. Jediným zdrojem dobra, štěstí, nadpřirozené milosti posvěcující je totiž Bůh. V Ježíši Kristu je plnost milosti a Božího zjevení. Z nejcennějších duchovních pokladů uložených v Kristově církvi může čerpat každý: ze svátosti Eucharistie a pokání, z četby Písma svatého, z modlitby. To jsou prostředky nezbytné k duchovnímu rozvoji a ke spáse každého člověka. Díky nim se stále uskutečňují největší a nejkrásnější zázraky v historii lidstva.

*Zdroj: Demonické karty tarota,
Monumen 2019*

*Z Miłujcie się! 4/2019 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)*

Pondělí 24. 5. 2021

6:05 Sedm výprav Josefa Vágnera (3. díl): Mezi zebry
7:30 Buon giorno s Františkem **8:10** Poletuchy **9:00** V pohorách po horách (76. díl): Velká lúka – Martinské hole
9:15 Outdoor Films s Kateřinou Koulákovou alias Kaczi (94. díl): Cestování se zpěvem a hudbou **10:40** Nebe nad hlavou **11:00** V pohorách po horách (7. díl): Velký Roudný **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:55** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry: Ohromný zástup svědků: Společenství svatých **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Počasí **14:45** Noční univerzita: P. ThLic. Martin Lanži – Jezuitský stát hudby **15:35** V souvislostech **16:00** Jak potkávat svět (62. díl): S Ladislavem Moravetzem, jeho manželkou Ester a synem Matyášem **17:30** Zachraňme kostely (10. díl): Kostel sv. Vavřínce v Tasnovicích **17:55** Počasí **18:00** Živě s Noe **18:35** Příběhy z Dobré Knihy: Vyslání dvanácti apoštolů [P] **18:45** Sedmihlásky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **18:50** Víra do kapsy: Proč a jak rozlišovat? **19:05** Výběr z vystoupení kapel na hlavní scéně Mohelnického dostavníku 2018 **19:35** Vezmi a čti: Květen 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Ateliér užité modlitby [L] **21:15** ARTBITR – Kulturní magazín (112. díl) [P] **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Putování po evropských kláštřích: Klášter karmelitek ve Weelde, Belgie **22:40** Dekalog VI.: Šesté přikázání **23:45** Kulatý stůl: Ekologické podnikání – utopie? **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 25. 5. 2021

6:05 Noční univerzita: P. Michal Zamkovský – Beze mne nemůžete nic... **6:50** Ale on není bílý **7:20** Pravoslavné sbory: Svatováclavský hudební festival 2018 **8:10** Kříž nebo meč **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Poutníci času (13. díl): S Blankou Matragi **9:35** V souvislostech **9:55** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (160. díl): Do roka a do díla **11:20** V pohorách po horách (6. díl): Radhošť **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Cvičení (34. díl): Rendez-fou **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Počasí **14:45** Noční univerzita: P. Vojtěch Eliáš – Péče o chudé – nové, nebo staré téma? **16:00** Muzikanti, hrajte **16:30** Přehrada Kružberk 1957–2017: videodokument o rekonstrukci vodního díla **16:50** Biblická studna **17:55** Počasí **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Sedmihlásky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **18:20** Příběhy z Dobré Knihy: Vzkříšení naimského mládence [P] **18:30** Cirkus Noeland (20. díl): Jak Šprfouchle nechtěl být Šprfouchletem **18:55** Záhadná kostka **19:10** Hovory z Rekovic: Pavel Šporcl **19:30** Zpravodajské Noeviny: 25. 5. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Výpravy do divočiny: V Moravském krasu [L] **21:10** Můj chrám: Jiří Suchý, Praha–Spořilov, kostel sv. Anežky české **21:35** Za obzorem **22:10** Má vlast: Mořice **23:05** Věk reformem (1. díl): Západní schizma **23:35** Terra Santa News: 19. 5. 2021 **0:00** Večer chval (94. díl): Živá modlitba a chvála – Dům modlitby Ostrava **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 26. 5. 2021

6:05 Zpravodajské Noeviny: 25. 5. 2021 **6:25** Sedm výprav Josefa Vágnera (5. díl): Tragédie žiraf **7:50** Továrna mezi vodami **8:30** Harfa Noemova (18. díl) **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Generální audience papeže Františka [L] **10:25** Noční univerzita: P. ThLic. Martin Lanži – Jezuitský stát hudby **11:15** Na cestě k Otcovu domu **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:55** Ateliér

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

užité modlitby **14:00** Za obzorem [L] **14:40** V hre sa bilo, žilo, smialo...: Jánošíkove dni v Terchovej 2019 **16:00** Zpravodajské Noeviny: 25. 5. 2021 **16:25** Čičmianské tajemství **17:00** Svatý Jan Neumann **17:55** Počasí **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Sedmihlásky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **18:20** Příběhy z Dobré Knihy: Kajíci hříšnice [P] **18:30** Strýček Emu (4. díl): Měsíček **18:40** Mezi pražci: Květen 2021 **19:30** Terra Santa News: 26. 5. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Nebojte se... [L] **21:05** Adorace [L] **22:10** Za obzorem **22:45** Noční univerzita: P. Josef Prokeš – Ponesete hojné ovoce **23:35** Generální audience papeže Františka **0:00** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry: Ohromný zástup svědků: Společenství svatých **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 27. 5. 2021

6:05 Sedm výprav Josefa Vágnera (6. díl): Simba a ti druzí **7:35** Vezmi a čti: Květen 2021 **7:50** Víra do kapsy: Proč a jak rozlišovat? **8:05** Terra Santa News: 26. 5. 2021 **8:25** Věk reformem (1. díl): Západní schizma **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** V pohorách po horách (9. díl): Osnica – Malá Fatra **9:30** Kulatý stůl: Ekologické podnikání – utopie? **11:05** Pěšky hezky český: Svatojakubská cesta **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Čas pro Malawi **13:35** Generální audience papeže Františka **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Počasí **14:40** Benefiční koncert pro Nadaci Impuls: Praha, Emauzský klášter **16:15** Zpravodajské Noeviny: 25. 5. 2021 **16:35** Večeře u Slováka: Slavnost Nejsvětější Trojice [P] **17:00** V pohorách po horách (76. díl): Velká lúka – Martinské hole **17:10** Likvidace lepy **17:20** Flešbky – Godzone podcast **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Sedmihlásky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **18:20** Příběhy z Dobré Knihy: Podobenství o rozséváči [P] **18:30** Ovečky: Slavnost Nejsvětější Trojice [P] **19:00** Zahajovací koncert: Mezinárodní hudební festival Leoše Janáčka 2021 [L] **20:35** Přejeme si... **20:45** Zpravodajské Noeviny: 27. 5. 2021 [P] **21:05** Putování po evropských kláštřích: Trapistický klášter ve Westvieren, Belgie **21:40** Za obzorem **22:15** Pod lampou [P] **0:20** Letem jazzem (11. díl): Jak se hraje, když se nehraje? **1:25** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 28. 5. 2021

6:05 Zpravodajské Noeviny: 27. 5. 2021 **6:25** Sedm výprav Josefa Vágnera (7. díl): Sen safari se naplňuje **8:00** Kmochův Kolín: Gloria **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Počasí [P] **9:20** Varšava 1943–1944: boj za svobodu **10:15** Ateliér užité modlitby **11:15** ARTBITR – Kulturní magazín (112. díl) **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Výběr z vystoupení kapel na hlavní scéně Mohelnického dostavníku 2018 **13:20** Generace

naděje: Příběhy děti Mary's Meals **14:00** Za obzorem [L] **14:30** Počasí **14:35** Cvičení (2. díl): Možný **15:40** Vezmi a čti: Květen 2021 **16:00** Zpravodajské Noeviny: 27. 5. 2021 **16:20** Harfa Noemova (18. díl) **16:50** Výpravy do divočiny: V Moravském krasu **17:55** Počasí **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Sedmihlásky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **18:20** Příběhy z Dobré Knihy: Dům na skále [P] **18:30** Barberbieni **19:25** Turiec, region magických vod **19:50** Přejeme si... **20:05** Noc kostelů 2021 online [L] **21:40** Za obzorem **22:15** Všichni jsme lidi: Kulturou proti antisemitismu **23:30** Poutníci času (13. díl): S Blankou Matragi **23:50** Hlubinami vesmíru s prof. Janem Paloušem: Galaxie, 1. díl **0:30** Myanmar – Kačjinský stát: Prahne pro míru **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 29. 5. 2021

6:05 Sedm výprav Josefa Vágnera (8. díl): speciál **7:05** Muzikál Judit **8:15** Sedmihlásky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **8:20** Strýček Emu (4. díl): Měsíček **8:30** Cirkus Noeland (20. díl): Jak Šprfouchle nechtěl být Šprfouchletem **8:50** Záhadná kostka **9:05** Ovečky: Slavnost Nejsvětější Trojice **9:40** GOODwillBOY VI. (8. díl) **10:20** V posteli POD NEBESY IV. (1. díl) **11:10** Flešbky – Godzone podcast [P] **11:40** Počasí **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Pod lampou **14:15** Zahrada Mariánská – Zvěstování: kostel Navštívení Panny Marie Lechovice **15:25** Naše Horní Lideč **16:20** Talisk na Folkových prázdninách **17:10** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry: Oheň Jeho lásky: Modlitba a život Ducha **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **18:55** Metr od Svatosti (1. díl) **19:20** V pohorách po horách (78. díl): Vítkovská vrchovina **19:30** V souvislostech [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Outdoor Films s Jiřím Kráčalíkem (100. díl) [L] **21:40** Charlie falešným hrabětem **22:10** Evangelium podle Lukáše **0:30** Za obzorem **1:00** Harfa Noemova (19. díl) **1:30** Za obzorem **2:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 30. 5. 2021

6:05 Kulatý stůl: Dobrá literatura pro děti **7:35** Večeře u Slováka: Slavnost Nejsvětější Trojice **8:00** Jak potkávat svět (80. díl): S Johankou a Miriam Hanikovýmými a Jakubem Junkem **9:35** Vezmi a čti: Květen 2021 **10:00** Mše svatá ze Slavnosti Nejsvětější Trojice: Ostrava, katedrála Božského Spasitele [L] **11:10** Můj chrám: Jaroslava Valová, podnikatelka, kostel Nejsvětější Trojice v Čimelicích **11:30** ARTBITR – Kulturní magazín (111. díl) **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:25** Muzikanti, hrajte **14:00** Počasí **14:05** Outdoor Films s Jiřím Kráčalíkem (100. díl) **15:40** Jak si mě našel Antonín z Padovy **16:20** Noční univerzita: P. Josef Prokeš – Ponesete hojné ovoce **17:10** Věk reformem (2. díl): Katolické reformy **17:40** ARTBITR – Kulturní magazín (112. díl) **17:55** Počasí **18:00** Sedmihlásky (61. díl): Poslali mňa pro vodu **18:05** Cirkus Noeland (21. díl): Roberto, Kekulín a pan Čísliko **18:30** Světloňoša buzola [P] **18:45** Strýček Emu (5. díl): Děti [P] **18:55** Ovečky: Slavnost Nejsvětější Trojice **19:25** Pod ostravským nebem: Zastavení v ostravských sakrálních stavbách **19:50** Přejeme si... **20:05** Dekalog VII.: Sedmé přikázání [P] **21:05** Pocta svatému Janu Nepomuckému [P] **22:40** Výpravy do divočiny: V Moravském krasu **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:00** Mixtékové – Mezi náboženstvím a tradicí **0:25** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 24. 5. o 23:00 hod.: Sancta Maria

Scenár televíznej relácie „SANCTA MARIA“ ponúka divákovi výber známych mariánskych spevov a ilustrácie umelecko-historických sakrálnych pamiatok významných pútnických miest na Slovensku.

Utorok 25. 5. o 17:05 hod.:

Viera do vrečka (Dôvera Bohu otvára nebo)

Čo znamená naozaj dôverovať Bohu? O tom, ako nás Boh vedie k viere dospelého človeka, porozpráva v ďalšom vydaní relácie známy karmelitán páter Vojtěch Kodet.

Streda 26. 5. o 20:50 hod.:

Klamstvá o eutanázii (dokument)

Zástancovia eutanázie často argumentujú slovami ako súcit, neznesiteľná bolesť. Aké sú ale skutočné dôvody, pre ktoré sa ľudia rozhodujú ukončiť svoj život a aké rany zanecháva na príbuzných eutanázia, ktorú vlastne nik nechcel.

Štvrtok 27. 5. o 20:45 hod.: vKontexte (Juraj Vittek:

Postoj katolíka k ľuďom s homosexuálnou tendenciou)

Jedna z prvých otázok, ktorú mi položili birmovanci, bola: „Prečo neznášate homosexuálov?“ Uvedomil som si, kam sa posúva myslenie našich súčasníkov. Aký postoj má mať k homosexuálnym ľuďom katolík? Aké je učenie Cirkvi o homosexualite?

Piatok 28. 5. o 20:30 hod.:

Umučenie sv. Jany z Arku (dokument)

Dokumentárny film nám predstavuje život a výnimočnú misiu obyčajného a pritom odvážneho dievčaťa, svätej Jany z Arku.

Sobota 29. 5. o 20:30 hod.:

Dve koruny (film)

Prvá dokudráma zobrazujúca doposiaľ neznáme udalosti zo života svätého Maximiliána Kolbeho, veľkého učiteľa, vynálezcu a skromného mnícha.

Nedeľa 30. 5. o 8:45 hod.:

GU100 (Duch Svätý)

Baranček GU100 s kamoškou Verkou pripravujú v TV LUX novú detskú reláciu. Spolu s nimi budeme spoznávať nášho Dobrého Pastiera, niečo sa naučíme a zažijeme aj veľa zábavy!

Liturgická čtení

Nedeľa 23. 5. – slavnosť Seslání

Ducha Svätého

1. čt.: Sk 2,1-11

Ž 104(103),1ab+24ac.29bc-30.31+34

Odp.: srov. 30 (*Sešli svého Ducha, Hospodine, a obnov tvář země!*)

Nebo: *Aleluja.*)

2. čt.: 1 Kor 12,3b-7.12-13

nebo Gal 5,16-25

Ev.: Jan 20,19-23

nebo Jan 15,26-27; 16,12-15

Pondělí 24. 5. – památka Panny

Marie, Matky Církve

1. čt.: Gn 3,9-15.20

nebo Sk 1,12-14

Ž 87(86),2.3+5.6-7

Odp.: 3 (*Slavné věci se o tobě*

vypravují, město Boží!)

Ev.: Jan 19,25-34

Úterý 25. 5. – nezávazná

památka sv. Bedy Ctihodného

nebo sv. Řehoře VII. nebo

sv. Marie Magdalény de'Pazzi

1. čt.: Sir 35,1-15 (řec. 1-12)

Ž 50(49),5-6.7-8.14+23

Odp.: 23b (*Kdo žije správně, tomu ukáží Boží spásu.*)

Ev.: Mk 10,28-31

Středa 26. 5. – památka sv. Filipa

Neriho

1. čt.: Sir 36,1-2a.5-6.13-19

(řec. 1.4-5a.10-17)

Ž 79(78),8.9.11.13

Odp.: srov. Sir 36,1b (*Ukaž nám,*

Pane, světlo svého slitování.)

Ev.: Mk 10,32-45

Čtvrtek 27. 5. – svátek Ježíše

Krista, nejvyššího a věčného kněze

(v plzeňské katedrále: slavnosť

Výročí posvěcení katedrály)

1. čt.: Jer 31, 31-34

nebo Žid 10, 11-18

Ž 110 (109), 1.2.3

Odp.: 4b (*Ty jsi kněz navěky podle řádu Melchizedehova!*)

Ev.: Mk 14, 22-25

Pátek 28. 5. – ferie

1. čt.: Sir 44,1.9-13

Ž 149,1-2.3-4.5-6a+9b

Odp.: 4a (*Hospodin miluje svůj národ.*)

Ev.: Mk 11,11-25

Sobota 29. 5. – nezávazná památka

sv. Pavla VI. nebo nezávazná sobotní

památka Panny Marie

1. čt.: Sir 51,17-28 (řec. 12-20)

Ž 19(18),8.9.10.11

Odp.: 9a (*Hospodinovy předpisy jsou správné, působí radost srdci.*)

Ev.: Mk 11,27-33

POUTNĚ-POZNÁVACÍ A ODPOČINKOVÝ ZÁJEZD NA SLOVENSKO – poutní místa Butkov a Klin s nejvyšší sochou Krista na Slovensku, Oravská přehrada, Roháče – Západní Tatry, Zakopané v polských Tatrách, termály Oravice • **30. 8. – 4. 9. 2021.**

POUTNĚ-POZNÁVACÍ A ODPOČINKOVÝ ZÁJEZD DO RAKOUSKA – nádherné Tyrolské Alpy a jezero Achensee • **9.-15. 9. 2021.**

VELKÝ OKRUH ŘECKEM PO STOPÁCH APOŠTOLA PAVLA + POBYT NA OSTROVĚ THASSOS s biskupem Janem Vokálem • **7.-15. 10. 2021.**

Příhlášky a informace: Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 32, 500 03 Hradec Králové • tel. 495 063 430 nebo 737 215 328 nebo 734 435 360 • e-mail: dcs@bihk.cz • web: www.dcshk.cz nebo www.simeon.cz.

Těšíme se na vás!

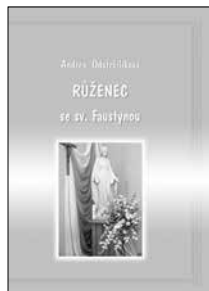
BREVIÁŘ PRO LAIKY

22. – 29. KVĚTNA 2021

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 23. 5.		PO 24. 5.		ÚT 25. 5.		ST 26. 5.		ČT 27. 5.		PÁ 28. 5.		SO 29. 5.			
Antifona	679	764	1653	1870	1166	1295	1722	1941	1197	1329	1213	1346	1666	1883		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	784	883	784	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	679	764	1653	1870	1166	1296	1723	1941	1198	1330	1213	1346	1666	1883		
Antifony	680	765	1151	1279	1167	1296	1183	1313	1198	1330	1214	1347	1229	1364		
Žalmy	813	914	1152	1280	1167	1297	1183	1313	1199	1331	1214	1347	1229	1364		
Krátké čtení a zpěv	680	765	1654	1871	1170	1300	1724	1942	1201	1334	1217	1351	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	680	765	1655	1872	1170	1300	1724	1943	1202	1334	1218	1351	1669	1886		
Prosby	680	765	1655	1872	1171	1300	1724	1943	1202	1334	1218	1351	1655	1886		
Závěrečná modlitba	681	766	1656	1873	1373	1537	1375	1539	1375	1539	1218	1352	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	643	723	1156	1285	1172	1301	1187	1318	1203	1335	1219	1353	1233	1369		
Antifony	681	766	1157	1285	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1369		
Žalmy	682	767	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370		
Krátké čtení	683	769	1159	1288	1175	1305	1190	1322	1206	1338	1221	1356	1236	1372		
Závěrečná modlitba	684	769	1159	1288	1175	1305	1191	1322	1206	1339	1222	1356	1236	1372		
Nešpory:																
	SO 22. 5.															
Hymnus	641	721	641	721	1660	1877	1176	1307	1727	1946	1207	1340	1223	1358	742	837
Antifony	676	760	685	770	1161	1290	1177	1307	1193	1324	1208	1341	1224	1358	743	838
Žalmy	676	760	685	770	1161	1291	1177	1308	1193	1324	1209	1341	1224	1359	743	838
Kr. čtení a zpěv	678	762	686	772	1663	1880	1180	1310	1730	1949	1211	1344	1226	1361	745	840
Ant. ke kant. P. M.	678	762	687	773	1664	1881	1180	1310	1731	1950	1211	1344	1227	1361	745	841
Prosby	678	763	687	773	1664	1881	1180	1310	1731	1950	1211	1345	1227	1362	745	841
Záv. modlitba	679	763	681	766	1656	1873	1373	1537	1375	1539	1375	1539	1227	1362	749	844
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

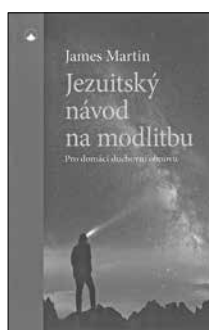
MODLÍME SE, ROZJÍMÁME

RŮŽENEC SE SV. FAUSTYNOU
Andrea Odstrčilíková

Sbírka růžencových rozjímání, v nichž společně s Pannou Marií, Matkou Božího milosrdenství, a sv. Faustynou můžeme během meditaci prohloubit svou úctu k Božímu milosrdenství. Citace pocházejí z Písma svatého a z *Deníčku* sv. Faustyny, fotografie z archivu Kongregace sester Matky Božího milosrdenství. Kromě čtyř obvyklých růženců je navíc připojen růženec pro den svátku Božího milosrdenství.

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Brož., A5, 36 stran, 49 Kč

JEZUITSKÝ NÁVOD NA MODLITBU • PRO DOMÁCÍ DUCHOVNÍ OBNOVU

James Martin • Z angličtiny přeložil Jiří Gračka • Odpovědná redaktorka Ludmila Martínková

Jak můžeme najít Boha? Jak se můžeme modlit? A co se o Ježíšovi dozvídáme z příběhů Nového zákona? *Jezuitský návod na modlitbu* odpovídá praktickým způsobem na nejčastější otázky o modlitbě a meditaci. Na běžné exercicie musíte obvykle vyjet někam daleko. S touto knížkou můžete duchovní obnovu prožít v soukromí svého domova.

Karmelitánské nakladatelství
Brož., 115x180 mm, 80 stran, 199 Kč

PRO DĚTI

RŮŽENEC HROU • KNÍŽKA SE SAMOLEPKAMI A RŮŽENCEM PRO DĚTI

Sestavil Mark Neilsen • Ilustroval Jim Burrows • Z angličtiny přeložila Karin Jajtnerová • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Při růženci rozjímáme s Marií o Kristově životě – o událostech, které člověku přinesly spásu. Knížka pomáhá dětem přiblížit tuto krásnou a jednoduchou modlitbu. Vedle brožurky s návodem k modlitbě růžence toto dárkové balení obsahuje přehled růžencových tajemství; samolepky, které dětem pomůžou lépe pochopit růženec. Ke každé knížce je přibaleno barevný dřevěný růženec.

Karmelitánské nakladatelství
Brož., 137x216 mm, křídový papír, 16 stran, 149 Kč

KAPKY Z NEBE

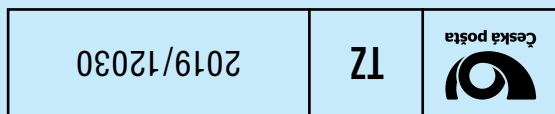
Text Anna Vejmělková • Ilustrace Klára Hradilová

Kapky vyprávějí příběhy, které se nejspíš někdy staly každému z nás. Protože kdo z nás někdy neprožil radost, kdo se nikdy něčeho neděsil nebo něco nepokazil a pak toho trpce nelitoval? Povídá se v nich také o Bohu. O Bohu, který se zajímá o každodenní patálie našeho života a záleží mu na nás. O Bohu, pro kterého není nikdo příliš malý nebo příliš nedůležitý. O Bohu, který nás miluje. Příběhy jsou určeny pro děti, ale povzbuzení z nich mohou čerpat i dospělí.

Cesta • Váz., 205x205 mm, křídový papír, 24 stran, 185 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.